

கலாநிலயம்

A Literary Weekly

வியாழன்தோறும் வெளிவரும்.

வருஷ சந்தா

உள் நாடு ரூ. 7 8 0

புற நாடு ரூ. 9 8 0

காரியாலயம்:—

வேளாளர் தெரு,

புரையாக்கம் சென்னை.

Vol 5]

1932 ஸ்ரீ ஏப்ரல் மீ 7உ

[No. 14

பொருளடக்கம்.

1. தலையங்கம் (Leader)	261	6. அப்பர் (64 கலை—தர்க்கம்)	
2. தமிழ்ப்பாடம்		E. N. தணிகாசல முதலியார் B.A. B.L.	273
நளவெண்பார் - சுயம்வரகாண்டம்	263	7. ஜூலியஸ் ஸீஸர் (அங்கம் 3. களம் 1.)	
3. குன்றுடையானும் மக்களும்		ஷேக்ஸ்பியர் நாடகம்	274
W.V. கோவிந்தசாமி ராஜா B.A.,LT.266		8. கம்பராமாயணம் (சூர்ப்பனகைப் படலம்)	
4. ஸ்ரீ வைகுந்தநாதர், பின்னாத்தமிழ் (காப்புப்பருவம்)		T. N. சேஷாசலம் B.A. B.L.	276
இ. வெங்கடசாமி ரெட்டியார்	269	9. வர்த்தமானம்	279
5. நம்மாழ்வார் லைபவம் (2-ம் பத்து 7 தசகம்)			
K. இராஜகோபாலாச்சாரியார் B.A.,B.L.	271		

க லா ந ி ல ய ம்

வித்தகமோ விதிவசமோ. 6.

ஆதலின், பகுத்தறிவை மட்டுமே முற்றிலும் பெருக்கி வளர்த்து முதிர்வதினாலேயே மனிதரென்ற ஒரு தனிப்பெருமையில் ஒருபோதும் நாம் கனிந்தவர்களாக மாட்டோம். வித்தகத்தைப் பின்பற்றி வழிகடக்கப்பயி லோமெனின் பகுத்தறிவு பயனற்றதாகிவிடும். வித்தக மென்னும் உத்தமக் கொழுநனின் திருமரிமூத்தபகு த்தறிவு எவ்வகை நலத்தையும் எய்துதற்கேனும் எய்து வித்தற்கேனும் ஏற்றதன்று. திரண்டுவரும் பகுத்தறிவு முன்சொன்னபடி குமரிமூத்துக் கழியுமோ அல்லது வித்தகத்தின் வழிசேர்ந்து வாழ்வதாகுமோ என்று தேர்வதற் கோர் சிறு அறிவுறு யுளது. முதன்முதல் இதயத்தில் உதிக்கின்ற அன்பின் இங்கிதத்திற்குக் கீழ்ப்படிந்து நடக்கும்படி தன் பகுத்தறிவைப் பழக்கி வைத்திராத வொருவன் வித்தகனல்லன். ஒரு விட யத்தில் விவகரிக்க நேருங்கால், தான் செய்யநினைப்ப தொன்றை, “இது அறிவிற்கு உரியதோ,” என்று ஆராயப் புகுவதன்முன், “இது அன்பிற்குரியது; ஆதலின் வேறொன்றும் பார்க்கவேண்டா” என்ற எண்ணமே பேரெழுந்து தலையெடுக்குமாயின் அப்பொழுது வித் தகத்தின் ஆட்சி நிறுவப்பெறுகின்றதென்று தெரிந்து கொள்ளலாம். தம் பகுத்தறிவைக் கீழ்ப்படுத்தக் கற்றிலரேல், இயேசுகிறிஸ்து கௌதமபுத்தர் போ ன்ற வித்தகவீரர்கள் என்செய்ய வல்லவர்களாயிருந் திருப்பார். வீரர்களின் செய்கைகள் ஒவ்வொன்றும் பகுத்தறிவின் எல்லைக்கு அப்பாலே நிகழ்ந்தவைகளா யிருக்கும். அன்பினது ஆர்வத்தால் இவ்வெல்லையைக் கடந்து செல்லும் வித்தகத்தைத் தடுக்கமுயல்கின்

றது பகுத்தறிவு. ஆதலின், பாவிப்பெருகத் துவக்கு கின்ற ஆன்மாவின் கவையின், அன்பிற்கும் பகுத்தறி விற்கும் இடையே கடுமையோர் விளையாடும்; எனினும் இறுதியில் இவ்விரண்டிற்கும் இடையே ஏற்படு கின்ற ஓர் அமைதி யுடன்படிக்கையினின்று வித்தகம் பிறக்கின்றது. எத்துணைக்கெத்துணை, பகுத்தறிவு தன் உரிமைகளை அன்பிற்கு விட்டுத்தருகின்றதோ அத் துணைக்கத்துணை இவ்வமைதியும், ஆழமும் அகலமும் அடைந்ததாகின்றது.

வித்தகந்தான் அன்பின் விளக்கு; மீண்டும், அன் பே அவ்விளக்கிற்கு வேண்டிய தூறு நெய்யென்றுங் கூறலாம். அன்புதான் னுடையோமாயின், வித்தகர்க ளாகாமற் றீரமாட்டோம்; வித்தகர்களாலோமெனின் அன்புடையாதலும் இன்றியமையாததே. ஒருவனு க்கு அன்பொன்று என்றேனும் சுரந்துபாய நேருமா யின், அவ்வன்பு அவனை நல்லவனாக்கிநடத்திவைக்கும். மெய்யுணர்வெய்தி வளர்வதென்றுரைப்பதன் றி “நல்ல வன் ஆதல்” என்பதற்கு வேறுபொருளில்லையே. வித்த கத்தின் நல்லுணவு அன்பு; வித்தகந்தான் மீண்டுமவ் வன்பிற்கு நல்லுணவு மாகின்றது. இன்னணம், அன் பின் வழியாளர்களும் மெய்யுணர்வின் செயலாளர்களும் கைகோத்துச் சூழ்ந்துநிற்கும் ஓர் ஒளிவட்டம் தோன்றமேல் உலகம் உய்யும்நாள் உதித்ததென்றுரை க்கலாம். அதுவரையிற் புரிவனவெல்லாம் இருளின் செய்கைகளுள். அவ்விருளந்தான் இகலெனக் கொடிய பணத்தின் அழகுநிபு புழுங்குகின்றது. ஒளியில்லா வெம்மைநினைப்பொறுக்கலாற்றாமல் ஒருவரைவிட

டொருவர்க்கெல்லவோ முயல்கின்றனர். விதியின் வலி முழுமையுள் செல்லக்கூடிய சமயமும் அதுவே.

பகுத்தறிவைப்படுவதயாதென்றும்மற்று,வித்தகம்என்பபெவது யாதென்றும் வரையறைசெய்துஅவைகளுக்கிடையேயுள்ள வேற்றுமைகளிற் சிலவற்றை விளக்கிவந்தோம். இதுகாறும் இதுபற்றி நாமிகு உரைத்திருப்பவைகளோ ஒரு வாக்கியத்தினுள் அடக்கிச் சொல்லவேண்டுமெனின்— “ஐம்புலன்களையும் காமக்குரோதிகளையும் அடக்கிஆள்வது பகுத்தறிவாக, அப் பகுத்தறிவையும் அடக்கிஆளவல்லது வித்தகம்”, என்பது அமையும். இதன்படி, மனிதன், தன்னுயிரையும் இம்மைவாழ்வையும் மறுமைக்கோர் நற்கதியையும் காத்துக்கொளற்கு உதவிசெய் நற்கருவிபாய் நிற்பது பகுத்தறிவு என்பதும்; மற்று அவன், தன் உணர்வின் மெய்யாய தூய்மையையும் உயரிய தன் எண்ணங்களையும் காத்துநிற்கும் நலத்தது வித்தகம் என்பதும் இங்கு உரைத்திருப்பவைகளினின்று தெரிவுறப்பெறுவது அருமையன்றென நினைக்கின்றோம்.

இனி, உயரிய எண்ணங்களைக் காத்துநிற்கும் நலத்தது வித்தகம் என்றரைப்பதன் கருத்தினை ஒருசிறிதிங்கு உணர்ந்துகொள்ளல் வேண்டும். ஏனெனில் அதனாலும், வித்தகத்திற்கும் பகுத்தறிவிற்கும் ஓர் வேற்றுமை வெளிப்படுவதன்றியும், வித்தகவழியினை விழைவோர்தமக்கு இடையிடையே எழவல்ல சிற்சில ஏக்கங்கள் தெளிந்தகலுமாறு இது உதவிமிகச் செய்வதுமாகும். நாம்பெற்றுள்ள பகுத்தறிவின் திறம் நம்முடைய எண்ணங்களின் தெளிவிற்கேற்றதாயிருக்கும். நம்மை இயக்குவன நம்முடைய எண்ணங்கள். இவ்வெண்ணங்களை வரையறுத்து வைப்படுத்தித் தருக்கத்தொடர்புடன் தெளிவுறத் தெரிவிக்கவல்லவராவோமாயின், பெருகுகின்ற பகுத்தறிவின் ஒழுக்கங்கள் இவையென உணர்ந்துகொள்ளலாம். இவ்வண்ணம் தெளிவுபெற்றியங்கும் எண்ணங்களெல்லாம், தன்னிற் பிறந்து தன்னைத் தொடர்ந்து தன்னில் முடிவனவாயிருக்கும்.

துய்த்துக் கழியான் றறவோர்க்கொன் றிகலான் வைத்துக் கழியு மடலோனை—வைத்த பொருளு மவனை நகுமே யுலகத் தருளு மவனை நகும

[தன் செல்வத்தைத் தானும் அருபவித்துக் கழியாமலும் தறவர்களுக்குக் கொடுக்காமலும் வீணை வைத்து இறந்து போன மடையினை இகழ்ந்து, அவன் வைத்திருந்த பொருளும் சிரிக்கும் உலகத்தினுள்ள அருளும் சிரிக்கும்]

எனதென தென்றிருக்கு மேழை பொருளை யெனதென தென்றிருப்பன் யானுந்—தனதாயிற் றுணு மதனை வழங்கான் பயன்றுவ்வான் யானு மதனை யது.

[என்னுடையது என்னுடையது என்று காத்துவைத்துக் கொண்டிருக்கின்ற ஒரு மடையனது செல்வத்தை, யானும் என்னுடையது என்னுடையது என்று சொல்லிக்கொண்டிருப்பேன். தன்னுடையதாயின்—அவனும் அதனை ஒரு வருக்கும் கொடுக்காமலும் தானு மனுபவிக்காமலும் இருக்கின்றான்—கானும் அவன் செல்வத்தை ஒருவருக்கும் கொடுப்பதற்கில்லை நானும் அனுபவிப்பதற்கில்லை—எனின், அவன் செல்வத்தை என்னுடைய செல்வம் என்று சொல்லிக் கொள்வதற்குறையென்று மில்லையே]

என்னும் நன்கறிந்த இவ்விரண்டுநகையுள் செய்புலன் களிலும் கூறப்பெற்றுள்ள சுயநலையைப் பற்றிய எண்

ணங்கள் ஐயமறத்தெளிந்துகிழுகின்றன.காமக்குரோதாதிகளில் ஒன்றாகிய உலோபத்தை வென்று திகழுகின்ற பகுத்தறிவிற்பாற்பட்ட எண்ணங்கள் இவை. ஐயமொன்றிற்கும் இடமில்லாமையுடன் இவ்வெண்ணங்கள் அவைகளை யுடையவன்தன்னையே சூழ்ந்து நிகழுகின்ற தன்மையையும் எளிதிற கண்டுமொள்ளலாம். மற்று,

செல்வத்துப் பயனை யீதல் துய்ப்போ மென்னிற் றப்புன பல்வே என்னும் புறநானூற்றடிகளையும், சாதலி னின்னா ததில்லை யினிததூஉ மீத லிபையாக் கடை

என்றும்,

நல்லா நெனினுங் கொளறிது மேலுலக மில்லெனினு மீதலே நன்று

என்றும், எடுத்தியம்பும் திருக்குறட் செய்யுள்களையும் ஆழ்ந்து நாம் கருதுவோமெனின், இக்கொள்கைகளுக்கு ஆதாரமாயிருக்கின்ற எண்ணங்கள், பொய்யலவேனும், தெளிவிலவாய்த் தீர்வது புலப்படும். நாலடியாரில் உரைத்திருக்கும்வண்ணம் செல்வத்துப் பயன்களில் துய்ப்பதுவும் ஒன்று ஆகும் என்ற எண்ணத்தை எவரும் ஐயுறார். செல்வத்தின் தன்மையும் அதனைத் துய்த்தலின் இன்பமும் இன்னதென வார்த்தைகன்கொண்டு வரையறுத்துக் கூற இயலும்.

சுத்துவக்கு யின்ப மறிபார்கொ ருமுடைமை வைத்திழக்கும் வன்க ணவர்

என்னும் திருக்குறள், செல்வத்தைத் துய்ப்பதும்வகைகளில் ஈகையும் ஒன்று எனக் கூறுகின்றது. நாலடிச் செய்யுள்களால் விரண்டும் இத்திருக்குறளும் தன்னைத் தழுவினும் தெளிவுபெற்றும் எழுந்த பகுத்தறிவின் திறம்வாய்ந்த எண்ணங்களையே எத்திரிபுருக்கின்றன. இவைகளுக்கெதிர், துய்த்தலென்னும் தோற்றமேயில்லாமல் சுதலொன்றே செல்வத்துப் பயன் என்ற அக்கருத்தை என்னவென்று உணரவல்லோம்; சுதலே பயனாகும் என்னுங்கால் ‘பயன்’ என்பதன் பொருளென்ன? இதனைத் தெளிவுபடுத்திச் சொல்லமுயல்வோர்க்கு அதன் அருமை தெரியவரும். அப்படியே, சுதலியலாதாயின் சாதலே எவ்வகையில் நல்லதென்று நவில்தற் குரியதாகின்றது? எதனைப்பற்றி எதனைத் தொடர்ந்து எவ்வயிற்முடிசின்றதில்வெண்ணம்? இம்மையை அவலமாக்குவதுமரணம், சுதலிபையாக் கடை

அம் மரணத்தைசுயம் இனியதாக்கிப் வள்ளுவர், மறுமையிலையாயினும் சுதலே நன்றென்று நவின்ற கருத்திற்கு உருவும் உறுப்புக்களும் கொடுக்க இயலுமோ? இம்மையையும் மறுமையையும் மனத்தினின்று நீக்கிய பின் ஈகைபெண்ணத்தின் உண்மைத் தன்மையைச் சித்தித்துணரப்புகுங்கால் தெளிவிற்கு மாறாகத் தளர்வே மேன்மேலும் விளைந்த மங்கிய கருத்தினின்று ஒயும்படி மிகவிரைவில் நேரிடும்—இவைதாம் வித்தக எண்ணங்கள்; ஆராய்ச்சிக்கும் அப்பாலாய ஆன்மசித்தனைகள் இவை, நம்முடைய வித்தகம் ஆதலின், இதுகாறும் தெளிவுபெற்றிலாக் கருத்துக்களிலேயே காணக்கிடக்கின்றன. இதுவன்றி, நன்கு தெளிந்து வரையறைப்பட்ட கருத்துக்களை நம்முடைய வாழ்க்கையை ஆளும்படி விட்டுவிடுவோமாயின் நின்னர் அன்பிற்கேனும் நன்மதிப்பிற்கேனும் சிறிதேனும் நாம் தகுதிபற்றுகளிலும் கூறப்பெற்றுள்ள சுயநலையைப் பற்றிய எண்

காரணங்களைவிடத் தெளிவற்ற எண்ணங்கள் எவை? எதனிலும் சிறியன சிந்தியாமல் பெருந்தகையான எண்ணங்களையே நாம் போற்றுவதற்குத் தெளிவான காரணங்கள் எடுத்துக்கூறக்கூடுமோ? கலைப்பொருள்களினிடத்தேனும்இயற்கைத் தோற்றங்களிலேனும் திகழுகின்ற அழகின்பால் நமதுள்ளம் தவழ்ந்து தங்கிஇன்பப்பெருக்கெடுப்பதற் குரியனவாய் நிகழுகின்ற எண்ணங்களை எவ்வாறு வகைசெய்து பேசுதற்கியலும். கடவுளென்ற நினைவினளவினே உடல்சிலிர்த்து ஒங்குகின்ற உவகைக்குக் காரணமாய எண்ணங்களைத்தெளிவுறக் கருதியுரைக்க எவர் வல்லார்? அன்பு அழகு மெய்ய்மை அணைய மேன்மையான விடபங்களேப்பற்றி எழுகின்ற சிந்தனைகள், வித்தகநிலைக் குரியவாதலின், தெளிவிற்குறையுபட்டே விளங்குகின்றன.

வித்தகஎண்ணங்கள் பகுத்தறிவிற்குமாறாக, தெளிவற்றிருக்கலாம்என்றுஇதன்முன்னர்திசைத்தோம். இதனின்றிதெளிவற்றஎண்ணங்களெல்லாம்வித்தகமாமென்றே தருக்கம்பிழைத்து மதித்தலாகாது. ஏனெனில், “சுகம்” என்பதொன்று தமக்கு எங்கிருந்தோ வருதற்கிருக்கின்றதென்றும், அச்சுகத்தினைத் தாம் அடையவொட்டாமல் பிறர் தடுக்கின்றனரென்றும், பலவகைகளில் முன்னேற்றங்களடைய வேண்டுமென்றும், சுதந்தரமென்றும்சமத்துவமென்றும் சகோதரத்துவமென்றும், இன்னபல பேசுகின்ற சொற்றொடராவாரங்களின் தன்மைகளைப்பண்டைய தலைவங்கங்களின் பலவற்றில் விளக்கியிருக்கின்றோம். இத்துறைகளில் விவகரிப்பவர்களை “நீர் வேண்டுவதென்ன,செய்வதென்ன,செய்யுமின்” எனநெருங்கி வினவப்புகுங்கால் அவர்களுடைய எண்ணங்கள் அவர்களுக்கேயும் தெளிவின்றிப்போகின்றபுதுமை வெளிப்படும. உள்ளொன்றும் வைக்காமற் புறமொன்று பேசுகின்றவர்களெனத் தெரிந்துகொள்ளலாம். சுயஆட்சி, சமபவிடுதலை சமூகவிடுதலை முதலியவைகளும், இவைகளிலிருந்துதாம் துய்ப்பதற் குரிய இன்பநலங்கள் உளவென்ற எண்ணங்களும், ஆராய்ச்சி செய்யுங்கால் அந்தத்தில் தெளிவின்றித் தீர்துவிடுவதை உணர்வதற்குச் சிறிதே மதிவேண்டும். மற்று, இவ்வண்ணம் தெளிவற்றிருக்கின்ற காரணத்தால்

—❖❖❖—

தமிழ்ப் பாடம் 14.

நள வெண்பா—சுயம்வர காண்டம்

[246-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

வழிமேல் விழிவைத்து வாணுதலா னை மொழிமேற் செவிவைத்து மோகச்—சுழிமேற்றன் நெஞ்சோட வைத்தயர்வான் கண்டா னெவோனில் மஞ்சோட வன்னம் வர.

பதப்பிரிவு:—வழிமேல் விழி வைத்து வான் றத லாள் நாம மொழிமேல் செவி வைத்து மோக சுழி மேல் தன் நெஞ்சு ஓடவைத்து அயர்வான் கண்டான் நெடு வானில் மஞ்சு ஓட அன்னம் வர.

அன்வயம்:—வழிமேல்.....அயர்வான் நெடுவானில் மஞ்சு ஓட அன்னம் வரக் கண்டான்.

கூத்து:—கலங்கிய உள்ளத்தையுச் சோலையில் காத்திருந்தநளன் அன்னம் மீண்டெருவதைக் கண்டான்.

பதவுரை. [மேல் வழிமேல் - (அன்னம் வரவேண்டிய) வழியின் விழி - தனது பார்வையை

இவையனைய எண்ணங்களை வித்தகவகைகளிற் சேர்த்துவிடலாகாது. இவை தன்னைச் சூழ்ந்துழக்கும்எண்ணங்கள்; அறிவற்ற ஆசைகள். இதனோடு வித்தக எண்ணங்களின்தெளிவின்மையை மயங்கலாகாது. தன்னைச் சாராது தெளிவின்றி எழும் எண்ணங்கள் வித்தகம்; தன்னைச்சார்ந்து தெளிந்தெழும் எண்ணங்கள் பகுத்தறிவு; தன்னைச் சார்ந்து தெளிவின்றி எழும் எண்ணங்கள் மதியீனம். இவ்வேற்றுமையை,

கல்லாக் கழிப்பர் தலையாயர் நல்லவை துவ்வாக் கழிப்ப ரிடைகள் கடைக ளினுதுண்ணே மாரப் பெறேம்பா மென்னு முனிவினாற் கண்பா டிலர்

[தூல்களைக் கற்பதிலேயே தம் பொழுதினை இனிது செலுத்துவர் மேலோர். இடையாயினர் நல்லவைகளைத் துய்ப்பதிலே தம் பொழுதினைச் செலுத்துவர். இனிய வஸ்துக்களைத் தாம் அனுபவிக்கவல்லவையே, அவைகளை நிறையப் பெற்றிருக்கவல்லவையே என்னும் வெறுப்பினால் உறங்காமற் கிடப்பார் கடையாயினோர்]

என்னும் நாலடிச்செய்யுள் நன்கு விளக்குகின்றது. உயரிய தூல்களை ஒதுவதே கருமமாய்க்கொண்ட மேலோரை, “எற்றுக் கிதனை ஓதியவண்ணம் யிருக்கின்றீர். ஒதுவதே உவகை என்பீரேல், அவ்வுவகைதான் எத்தகைத்து?” என வினவுவோமாயின், இதுபற்றி அவர் மனத்தில் எழுகின்ற எண்ணங்களை என்னென்று வரையறுத் தியம்புவார்? நல்லவை என்று துய்த்துக் கழிப்பவர்தம் எண்ணங்கள் பகுத்தறிவினால் தெளிந்தவைகளா யிருக்கும். “இனிதுண்ணேம், ஆரப் பெறேம் யாம்” என்று முனிந்திருப்பவர், மொத்தத்தில் எல்லாம் தம்முடைய துய்ப்பிற்கு இடையூறு யிருக்கின்ற வென்று கண்பாடிவாது எங்குபவர்களே யன்றி, “உண்மையில் நீவிர் குறையென்று கருதுவது நீங்கினால் நித்திய இன்பம் வந்துவிடுமோ! எதனை எவ்வாறு பெற்றுத் துய்க்கவேண்டுமென் றெண்ணுகின்றீர்” என்ற கேள்விக்குத் தம் எண்ணங்களைத் தெளிவுடன்செப்பமாட்டாதவர்களாய்த் திகைக்கநேர்வதைச் சோதித் தறிந்துகொள்ளல் சுலபமே.

வைத்து - (நீக்காமல்) செலுத்தியும், வாள் - ஒளிபொருந்திய துதலாள் - நெற்றியையுடைய தமயந்தியின் நாமம் - போகிய மொழிமேல் - சொல்லின்மேல் செவி - (தனது) காதகளை வைத்து - நிறுத்தியும், மோகம் - மோகமென்னும் சுழிமேல் - சுழியின்மேல் தன் - தன்னுடைய நெஞ்சு - மனதை ஓட - அலைப்படி வைத்து - வைத்தும் அயர்வான் - சோர்வானாகிய நளன், நெடு - பெரிய

வானில் - ஆகாயத்தில்
மஞ்ச - வெண்மேகங்கள்
ஓட - போகவும்
அன்னம் - அன்னமானது
வர - வருவும்
கண்டான் - பார்த்தான்.

விளக்கம்:—

வழிமேல் விழிவைத்து:—சென்ற அன்னம் எப்பொழுது வருமோவென அவ்வழியிலே வைத்தகண் வாங்காமல் பார்த்துச் சோர்த்துபோனான்.

வாள் நுதலாள் நாம மோழிமேல் செவிவைத்து:—உள்ளத்திலேஒன்றைஉன்னி நினைப்பவர்களுக்குவெளியிலே நிகழ்வதெல்லாம் அந் நினைவிற்கு இணங்கித் தோன்றுவது இயற்கை. தமயந்திதமயந்தி என்ற எண்ணமே முழுமனதும் குடிசொள்ள நான் இருந்தானாசலால், இலை யசைந்தாலும் குருவி கூவினாலும் அவனுக்கு தமயந்தியின் பேரைக் கூப்பிடுவது போலவே கேட்டது. கேட்கக்கேட்கக் பிரபஞ்ச முழுவதும் தமயந்திதமயந்திஎன்றே தன்காதருகில் ஒலிக்கக் கேட்டு அப் பேரின் ஒலிக்குத் தன்செவியை அர்ப்பணம் செய்துவிட்டிருந்தான்.

மோகச் சுழிமேல் தன் நெஞ்ச ஓடவைத்து:—மோகம் என்பது ஒரு பெரியநீர்ச்சுழியாக உருவகம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. வதனமதி, என்பதுபோல் ஒன்றையே மற்றொன்றாகப் பாவிப்பது உருவக அணி ஆகும்என முன்னல்குறியிருக்கின்றேன். அவ்விதமே மோகச்சுழி, என்பது மோகமாகிய சுழி என்று பொருள் படுவதால் உருவகம். இச்சுழியில் அவன் மனம் ஒரு தரும்புபோல் அங்குமிங்கும் அலைந்துகொண்டிருந்தது. நீர்ச்சுழியுள் பட்டவொரு துரும்புபோல் அவன்மனம் காமத்தால் அலைப்பிண்டு கிடந்தது, என்பது பொருள்.

அயர்வான்:—அயர்கின்றவன் - அயர்வுகொண்ட நான்.

நெவோனில் மஞ்சஓட அன்னம்வரக் கண்டான்:- அன்னம் போன வழிமேல் விழிவைத்துப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த நான், ஆகாயவலயத்தில் சிறிய வெண்மேகம் ஒன்று தோன்றியபோதெல்லாம் அதனைக் கண்டமாத்திரையில்அன்னந்தான் வந்துவிட்டதென வெண்ணியெண்ணி மோசம்போய்க்கொண்டிருந்தான் என்றும், இப்பொழுது அந்தப் போலி அன்னங்களாகிய மேகங்கள் போக, நிகமான அன்னப்பறவையேவருவதைக் கண்டானென்றும் கூறுவதுதான் இந்த வாக்கியத்திற்குப் பொருத்தமான பொருள்.

குறிப்பு:—அயர்வான். அயர்தல் - சோர்தல். அயர்வான் - சோர்கின்றவன். முன் (210-வது பக்கம்) பெயர்ச் சொல், வினைச் சொல், இவைகளைப் பற்றிய இலக்கணம் சிறிது சொல்லியிருக்கின்றேன். மாம்நாய் சூரியன், போன்ற பொருள்களின் பெயரையேனும், அழகு செம்மை போன்ற குணங்களின் பெயரையேனும், கொலை பேச்சு நடத்தல் போன்ற தொழில்களின் பெயரையேனும் குறித்துநிற்கின்ற சொற்கள் பெயர்ச் சொற்களாகும். இவைகளெல்லாம் ஒரு பெயரால் ஆனையும் பெயர். ஆனால் வினையினாலும் ஒன்றிற்கு ஒரு பெயர் வரலாம். போனவன் சிரித்தவன் என வருமானால் இவைகளை வினையால் அனையும் பெயர் என்று லைக்கண நூல்கள் கூறும். போனவன் சிரித்தவன்

என்ற பொருள் ஒன்றில்லை. ஆனால், போ, சிறி என்ற வினைகளைப்பொட்டிய ஒருவனை அவைகள் குறிக்கின்றன. ஆகையால் அவைகளுக்கு வினையால் அனையும் பெயர் என்ற பெயர் வந்தது. போனவன் சிரித்தவன் என்ற உருவத்தில் சொற்கள் இருந்தால் சந்தேகம் இல்லை. ஆனால் போனான் சிரித்தான் என்ற உருவமும் வினையாலானையும் பெயர்களுக்கு உண்டு. போனான் சிரித்தான், என்பன போன்ற முடிவுடைய சொற்கள் சாதாரணமாக வினைமுற்றுகத்தான் வரும். எனினும் போனனைப் பின்பற்றினேன், இதுகண்டு சிரித்தானுக்குச் சிறிதும் அறிவில்லை, என்ற வாக்கியங்களில் அவை வினையாலானையும் பெயராக வருகின்றன. ‘நான் உன் விட்டிற்கு வந்தேன்’, என்றதில் வந்தேன் வினைமுற்று. ‘வந்தேன் எனக்கு 6 முகங்கொடுக்கவில்லை’ என்றதில் வந்தவன் என்ற பொருளில் வினையாலானையும் பெயர். [மற்றப் பெயர்ச் சொற்களெல்லாம் காலம்காட்டாது; இந்த வினையாலானையும் பெயர் மாத்திரம்காலம் காட்டும்] அயர்வான், என்பது இவ்விதம் வந்த வினையாலானையும் பெயர்.

முகம்பார்த் தருநீணுக்கி முன்னிரந்து செல்வர்
அகம்பார்க்கு மற்றோரைப் போல—மிகுங்காதல்
கேளா விருந்திட்டா னன்னத்தைக் கேளாரை
வாளால் விருந்திட்ட மன். 50

பதப்பிரிவு:—முகம் பார்த்து அருள் நோக்கி முன்
இரந்து செல்வர் அகம் பார்க்கும் அற்றோரை போல
மிகும் காதல் கேளா இருந்திட்டான் அன்னத்தை
கேளாரை வாளால் விருந்து இட்ட மன்.

அன்வயம்:—கேளாரை வாளால் விருந்திட்ட மன்,
முன் செல்வரை இரந்து (பின் அவர்களது) முகம்
பார்த்து அருள்நோக்கி அகம்பார்க்கும் அற்றோரைப்
போல, (தன்) மிகும் காதல் அன்னத்தைக் கேளா
இருந்திட்டான்.

கருத்து:—தன்னுள்ளே மிகுகின்றகாதலினால் நான்
வந்த அன்னத்தை ஒன்றும் கேட்கமாட்டாதவனாய்
அதன் முகக்குறியைக் கருதிநோக்கி, “என்ன சொல்
லுமோ இது, தமயந்தி தன்னை மணப்பதற்கு இணங்கினான்று சொல்லுமோ, அல்லது மறுத்துவிட்டாள் என்று சொல்லுமோ,” என ஏங்கி அதன் வாய் பார்த்துச் சும்மா இருந்துவிட்டான்.

பதவுரை

கேளாரை - பகைவரை

வாளால் - (தன்) வாளினால்

விருந்து இட்ட-(கழுகிற்கு உடலையும் எமனுக்கு உயிரையும்) விருந்து செய்வித்த

மன் - மன்னனாகிய நான்,

செல்வர் - பணக்காரர்களை

முன் - முதலிலே

இரந்து - ஒன்றையாசித்து, (பிறகு அவர் என்ன சொல்வரோ என்று அவர்களது)

முகம் - முகக்குறியை

பார்த்து - கருதியும்

அருள் - (கண்ணின்) கருணையை

நோக்கி-கவனித்தும் (இவைகளால் அவர்களது)

அகம் - மனமானது

பார்க்கும் - (எவ்விதமாக இருக்கின்ற தென்று) ஊக்கிக் முயலும்

அற்றோரை - தரித்திரர்களை

போல - போல,

மிகும் - மிகுகின்ற

காதல் - காதலால்

அன்னத்தை - அன்னப்பறவையை

கேளா - (ஒன்றும்) கேட்காமல்

இருந்திட்டான் - இருந்துவிட்டான்.

குறிப்பு:—முன் 49-வது செய்யுள்முதல் இனிவரும் 53-வதுசெய்யுள்வரையிலும் இருக்கின்ற இவ்வவந்து செய்யுள்களும் மிகவும் அழகானவை. நானுக்கும் அன்னத்திற்கும்இடையேசிறியதொருநாடகம்இங்கு நடைபெறுகின்றது. நான் இருந்திலையும், அவனி ருந்த நிலையிலிருப்பவர்கள் தன்மையும், காதலர்க்குத் தூதுபோகின்றவர்களதுகுணமும், இவைகளுக்குள் லாம் இணங்கக் கற்பனை செய்த கவியின் இருதயமும் யாவும் உய்த்து நாம் அறியாமற்போனால் அங்கு நிகழ்ந்தநாடகத்தை நம்மெதிரேகாணும்படி இந்தச் செய்யுள்களுக்குப் பொருள்கொள்ள மாட்டோம். முன் செய்யுளிற்கும் பின்செய்யுளிற்கும் பொருத்தம் இருக்கின்றதோ இல்லையோ என்றுகூடக் கருதாமல் பதத்துக்குப்பதம் ஒரு அர்த்தம் சொல்லிவிட்டுச் சுவையொன்றும் இச் செய்யுள்களில் காண நேராமற்போய் விடும். 53-வது செய்யுளின்சீழ் இந்நாடகத்தை வகுத்துக் காட்டுவேன்.

அன்னக் குலத்தி னரசே யழிகின்ற [ரைத்த
என்னுயிரை மீள வெனக்களித்தாய்—முன்னு
தேமொழிக்குத் தீதிலவே யென்றான் நிருந்தாரை
ஏமொழிக்கும் வேலா னெடுத்து 51
பதப்பிரிவு:—அன்னம் குலத்தின் அரசே அழி
கின்ற என் உயிரை மீளஎனக்கு அளித்தாய் (முன்)
உரைத்த தேன் மொழிக்கு தீது இலவே என்றான்
நிருந்தாரை ஏம் ஒழிக்கும் வேலான் எடுத்து
அன்வயம்:—நிருந்தாரை ஏம் ஒழிக்கும் வேலான்
“அன்னக் குலத்தின் அரசே, அழிகின்ற என்உயிரை
மீள எனக்கு அளித்தாய். முன் உரைத்த உன் தேன்
மொழிக்கு(இப்பொழுது) தீது இலவே” என்று எடுத்துச் சொன்னான்.

பதவுரை.

நிருந்தாரை - பகைவர்களை

ஏம் - செருக்கு

ஒழிக்கும் - அழிக்கின்ற

வேலான் - வேலாயுதத்தையுடைய நான்,

“ அன்னம் - அன்னங்களினது

குலத்து - குலத்திற்கு

அரசே - தலைவனே,

அழிகின்ற - சோர்கின்ற

என் - என்னுடைய

உயிரை - உயிரை

மீள - மறுபடியும்

எனக்கு - எனக்கு

அளித்தாய் - (நீ வந்ததாலேயே) கொடுத்தாய்.

கொண்டுவந்த வதந்தியை இன்னும் ஏன் கூற மாட்டே னென்கிறாய்.

முன் - (நீ போவதற்கு) முன்

உரைத்த - பேசிய

மொழிக்கு - மொழிகளுக்கு

தீது - (இப்பொழுது ஒரு) கேடும்

இலவே - இல்லையே”

என்றான் எடுத்து - என்று உரத்துச் சொல்

லினான்.

கருத்து:—நான் ஒன்றும் கேட்காதிருக்க அன்னமும் ஒன்றும் சொல்லாதிருந்தது. ‘உன் பேச்செல்லாம் போய்விட்டதா’ என்று கோபித்தான்.

கொற்றவன்ற னேவலிநைர் போயக் குலக்கொடிபா
லுற்றதுவு மாங்கவடா னுற்றதுவு—முற்று
மொழிந்ததே யன்ன மொழிகேட் டரசற்
கழிந்ததே யுள்ள வறிவு. 52

பதப்பிரிவு:—கொற்றவந்தன் ஏவலினால் போய்
அ குலம் கொடிபால் உற்றதுவும் ஆங்கு அவள்தான்
உற்றதுவும் முற்றும் மொழிந்ததே அன்னம் மொழி
கேட்டு அரசற்கு அழிந்ததே உள்ள அறிவு.
பதவுரை.

கொற்றவந்தன் - நனாரசனுடைய

ஏவலினால் - கட்டளைப்படி

போய் - விதர்ப்பநாட்டிற்குப்)போய்

அ - அந்த

குலம் - சிறந்த குடியிற் பிறந்த [விடத்தில்

கொடிபால் - பூங்கொடிபோன்ற தமயந்தியி

உற்றதுவும் - (தான்) சேர்ந்ததும்,

ஆங்கு - அவ்விடத்தில்

அவள்தான் - தமயந்தி [துச்] சேர்ந்ததும்

உற்றதுவும் - (தனிபிடத்திற்குத் தன்னையழைத்

முற்றும் - (இவையனை இடைநிகழ்ச்சியாவையும) ஒன்றுவிடாமல்

அன்னம் - அன்னப்பறவை

மொழிந்தது - சொல்லிக்கொண்டு வந்தது.

மொழி - இவ்வார்க்கதையை

கேட்டு - கேட்கக் கேட்க

அரசனுக்கு - நானுக்கு

உள்ள - இருந்த சிறிது

அறிவு - அறிவும்

அழிந்ததே - போய்விட்டதே.

கருத்து:—அரசன் கோபத்துடன் கேட்டதால் அன்னம் அதற்கு மாறாக அவனைச் சிறிது துன்புறுத்ததற்கு எண்ணி, முடிவைச் சொல்லாமல் முன்னிகழ்ந்த மற்றதெல்லாம் விரிவாகச் சொல்லிவரவே, அரசன் பொறுக்கமாட்டாமல் மனந்தளர்ந்து ஸ்மரணையற்றவனாயினான்.

கேட்ட செவிவழியே கேளா துணர்வோட
வோட்டை மனத்தோ டுயிர்தாங்கி—மீட்டுங்
குழியிற் படுகரிபோற் கோமான் கிடந்தான்
தழலிற் படுதளிர்போற் சாய்ந்து. 53
பதப்பிரிவு:—கேட்ட செவி வழியே கேளாது உணர்வு ஓட ஓட்டை மனத்தோடு உயிர் தாங்கி மீட்டும் குழியில் படு கரிபோல் கோமான் கிடந்தான் தழலில் படு தளிர்போல் சாய்ந்து.
அன்வயம்:—கோமான், கேட்ட செவிவழியே கேளாது உணர்வு ஓட ஓட்டை மனத்தோடு உயிர்தாங்கி, தழலில் படு தளிர்போல் சாய்ந்து குழியில் படு கரி போல் கிடந்தான்.

பதவுரை.

கோமான் - நளனுனவன்

கேட்ட - (அன்னம் சொல்லிவந்த வார்த்தை களைக்) கேட்டுக்கொண்டிருந்த

செவிவழியே - காதுகளின் வழியாகவே

கேளாது - முடிவு என்னவென்று கேட்பதற்கு முன்

உணர்வு - ஸ்மரணையானது

ஒட - ஓடிவிட

ஒட்டை - உடைந்துபோன

மனத்தோடு - மனத்தினுடே

உயிர்தாங்கி - உயிரைமாத் திரம் தாங்கினவனுய் தழுவில் - நெருப்பில்

படு - பட்ட

தளிர்போல் - தளிரைப்போல்

சாய்ந்து - வதங்கிச் சாய்ந்து

குழியில் - குழியிலே

படு - அகப்பட்ட

கரிபோல் - யானையைப்போல்

கிடந்தான் - விழுந்துகிடந்தான்.

கருத்து:—வேண்டாத வீண் வார்த்தைகளை அன்னம் சொல்லிவரவர அரசனுக்குப் பொறுக்கமாட்டாமல் மனமுடைந்து நினைவு அழிந்து எந்தக் காதைஇவ்

வார்த்தைகள் துளைத்து வைத்தனவோ அந்த வழியாகவே ஸ்மரணை போய்விட, அன்னத்தின் முடிவுரையைக் கேட்பதற்குமுன் அவன் தரையிற் சாய்ந்துவிட்டான். இவன் நிலைகண்டு அன்னம் தன் விளையாட்டால் இவனைக்கொன்றே விட்டதோ என்று பயந்து பறந்துபோய்விட்டது.

விரிவுரை:—தமயந்தியின் செய்தியும் அவள்சயம்வர ஏற்பாடுகளும்விதர்ப்பநகரில்அவ்வாறாக--49-வதுசெய்யுள்முதல், அன்னத்தின் வரவை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்த நளனிடத்தில் மறபடியும் நம்மை அழைத்துவந்து இங்கு நிகழ்ந்ததைக் கவி கூறுகின்றார். இச்செய்யுள்களுக்கு உரைகண்ட ஆசிரியர் அனைவரும், 'வந்த அன்னத்தை விஷயம் யாதென நான் கேட்டானென்றும் அது, தமயந்தியும் இவன்மீது காதல்கொண்டுள்ள என்று கூறியதென்றும், அதைக் கேட்டு அவன் மனஞ்சோர்ந்து பதைபதைத்து விழுந்தான் என்றும் பொருள் வரைந்துள்ளார். அந்த அர்த்தங்களும் சொல்லுக்கும் இலக்கணத்திற்கும் இணங்கும். எனினும், 'நளனும் முதலில்கேட்கவில்லை, அன்னமும் முடிவைச் சொல்லாமலே போய்விட்டது' என்று இங்குக் காட்டிய பொருள் நிகழ்ச்சியின் இயற்கைக்குப் பொருத்தமா யிருக்கலாம். அந்தப்பொருத்தத்தை அடுத்தபாடத்தில் விரிவாகக் காட்டுவேன்.

—❦—

குன்றுடையானும் மக்களும்

[249-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

9. குன்றுடையான் மனைவி மகப்பேற்றின்பொருட்டே தவஞ்செய்து வரம்பெற்றது.

இனித் தாமரை, ஒமந்தார்ப் பிராமணர்கள் சொன்ன வண்ணம், ஆயிரம் பரதேசிகளுக்கு அன்னதானஞ்செய்து தவத்துக்குப் போதல்வேண்டும்.

மறுநாள், தாமரை, ஆயிரம் பரதேசிகளுக்கு அரசன் மனையில் அன்னமிடப்படும் எனத் தன்னாரிலும் அயலூர்களிலும் பறைசாற்றிவித்தாள். அன்று மத்தியானந்தொடங்கிப் பரதேசிகள் திரள்திரளாக அரசன் மனையில் வந்து குவிந்தார்கள். அவள் அந்தியில், வந்த பரதேசிகளைக்கணக்கிட்டு ஆயிரம்பீர்வந்தனர் என்று மகிழ்ச்சியுற்று, அவர்களுக்குக் கால்முகஞ் சுத்திசெய்யத் தண்ணீர்கொடுத்து இலை போடச்சொன்னாள். வரிசையாய் உட்கார்ந்த பரதேசிகளைத் தாமரைநாச்சி மீண்டும் எண்ணிப்பார்க்கையில், தொளாயிரத்துத் தொண்ணூற்றொன்பதுபேர்மாத் திரம்இருக்கக்கண்டு, திடுக்கிட்டு, வேலைக்காரர்களையழைத்து, 'ஒரு பரதேசிகுறைகின்றான். சுருக்காகப் போய் இன்னும் ஒரு பரதேசியை எங்கிருந்தாகிலும் தேடிக்கொண்டுவருங்கள் என்றாள். வேலையாட்கள், 'தாயே, நாங்கள் தேடாத இடமில்லை. இந்த ஊரில் இனி யொருபரதேசியும் இல்லை; இருந்தவர்களையெல்லாம் நாங்கள் கொண்டு வந்து விட்டோம்' என்றார்கள்.

தாமரை தன் கைகளைப்பிசைந்துகொண்டு வீட்டை விட்டு வெளியேவந்து தெருத்தெருவாய்த் தேடினாள்; கோவிலிலும் குளக்கரையிலும் சாவடியிலும் சத்திரத்திலும் தேடினாள். பயனில்லை அவள், 'செல்லாண்டியம்மையே, இதுவும் உன் திருவிளையாடலோ! ஆயி

யிரம் பேருக்கு அன்னமிடுவேன் என்று சொல்லிய என் சொல் தவறுவேனோ? என் தாயே! எப்படியாயினும் இன்னும் ஒரு பரதேசியை அனுப்பு' என்று குலதெய்வத்தை நினைந்து தொழுது, ஊரின் புறத்தே உள்ள ஒரு பாழ்பட்ட பிள்ளையார்கோவிலே யடைந்தாள்.

அங்கே, கால்நொண்டி கைநொண்டியாய் உட்கார்ந்திருந்தஒருமுடச்சாமியாரைக்கண்டாள். அவர்உடம்பு முழுதும் புண்மயமாய் இருந்தது. அப்புண்களினின்று சீயும் இரத்தமும் இடைவிடாதுசொரிந்தன; முடநாற்றம் வீசிற்று. தாமரை அவரையணுகி, 'நாங்கள் கிருபைகூர்ந்து, என் வீட்டுக் கெழுந்தருளி, அமுது கொண்டு என்னைக் கடைக்கணிக்கவேண்டும்' என்று குறையிரந்தாள். சாமியாரோ அவளைப் பார்த்தவரும் அல்லர், வாய்திறந்து ஒரு வார்த்தை பேசினவரும் அல்லர், தாமரை அவர் முன்னிலையில் மண்டியிட்டு, 'சுவாமி, நாங்கள் என்னைப் பாராமலும் என்னோடு பேசாமலும் வாராமலும் இவ்வாறுவாதுசெய்விர்களாயின், நான் இவ்விடத்தைவிட்டு நகரேன்' என்று சொல்லி யழுதாள். சாமியார் ஏறிட்டுப்பார்க்கவுமில்லை, ஏனென்று கேட்கவுமில்லை.

தாமரை அரசன்மனையை லீங்கி மூன்று நாழிகைகள் சென்றன. பரதேசிகள் இலையில் உட்கார்ந்து சாப்பிடாமல் காத்திருப்பார்கள் என்ற நினைவு வந்தவுடன், அவள் எழுந்திருந்து, முடச்சாமியாரைத் தன்னோடு வரும்படி பலவாறு இரந்தும் அவர் எழுந்திராமையால், ஒரு குழந்தையை எடுப்பதுபோல் அவரை யெடுத்துத் தன் தோள்மேற் போட்டு, அரசன்மனையை நோக்கி நடந்தாள். அவள் பாதிவழி செல்லவே, குழந்தை

எடையிருந்த சாமியார் ஆள் எடையானார். சமக்க முடியாமல் அவன் கால்கள் தடுமாறின; அவன் உயிர்த்தலும் அரிதாயிற்று. சாமியாரைக் கிழே விடாமல் தாமரை மெல்லமெல்ல நகர்த்தாள். அவள் பின்னுஞ் சிறிதுதூரஞ் செல்லுதலும் சாமியாரின் எடை ஒரு குழந்தையின் எடையினும் குறைவுபட்டது. அவள்வியப்புற்று, அவரைச் சுமந்துசென்று, விளக்குவைத்து இரண்டு நாழிகைபானபின் தன் வீடுசேர்ந்து, பந்தலில் இறக்கி, இலைபோட்டாள்.

ஆயிரம் பரதேசிகளுக்கும் சோறு கறி பரிமாறினார்கள். பரதேசிகள் எல்லோரும் உண்ணத்தொடங்குமுன் வாழ்த்துக் கூறிச் சங்கநாதஞ் செய்தார்கள். நமது சாமியாருக்குச் சங்கு இல்லாமையால், அவர் தமது முடக்கையை மடித்துச் சங்கநாதஞ் செய்து, தாமரையைத் தம்பக்கலுக் கழைத்து, முன்றூளை பேர்தச்செய்து, மூன்றுபிடி சோறுபோட்டு, 'இதைச்சாப்பிடு; உனக்குப் பிள்ளைவரம் கிடைக்கும்; தெற்கே திருவாலவாயான் சந்தித்துக் வா' என்று இதுவரையிலும் பேசாதவர் இப்பொழுது வாய்திறந்து சொன்னார். தாமரை தொழுதுவாங்கி, பரதேசிகள் அமுதுண்கையில் மறைவாகச்சென்று, சாமியார் கொடுத்தசோற்றையுண்டு, அப்பொழுதே பிள்ளைப்பேறு பெற்றவள் போல மகிழ்ந்து, முடச்சாமியார் இருந்த இடத்துக்கு வந்தாள். சாமியார் அங்கே இல்லை, மறைந்துபோனார்.

தாமரை, அவரைக் காணாது தேம்சீத்தேம்பி யழுதாள். குன்றுடையான், 'தாமரை, எல்லாம் கடவுள் செயல்; நமக்கு இவ்வளவு செய்தவர், இனி நம்மைக் கைவிடுவாரா. ஒன்றுக்கும் அஞ்சாதே' என்று மனைவிக்குத் தேறுதல் சொன்னான்.

மூன்று நாட்களுக்குப்பின் குன்றுடையார்க்கவுண்டன், மனைவி சொற்படி உறுப்பையோடு உறையூரை அடைந்து, சோழமன்னரைக்கண்டு தலைவனாங்கி நின்று, 'சுவாமி' நானும் என் மனையாளும் மகப்பேற்றின்பொருட்டித்தவஞ்செய்யப்போகின்றோம். நாங்கள் திரும்பிவருமளவும் நாங்கள் கொடுத்த கணக்கு மணியங்கனையும், பட்டயத்தையும், காடு கரைகளையும் தங்கலிடம் ஒப்படைக்கவந்தேன். அவற்றைப் பெற்றுக் கொள்ளப் பிரார்த்திக்கிறேன்' என்றான். அரசரும் சம்மதித்து, அவன் கைச்சாத்துபெற்று, 'கவுண்டா, நீயும் உன் மனைவியும் உத்தமர்கள். உங்களுக்குக் கடவுள் அருள்புரிவார். நீ ஊருக்குத் திரும்பி வந்தவுடன் இவற்றை மீட்டுக்கொள்ளலாம், போய்வா' என்று விடைகொடுத்தார்.

குன்றுடையான் சிற்றலைப்பட்டணத்துக்குத் திரும்பிவந்து, சேவகர்களையும் தாதியர்களையும் கூப்பிட்டு அவர்களுக்குப் பத்துவருடக் கணக்குத் தீர்த்து, வீடு வாசல்களைப் பார்த்துக்கொள்ளும்படி உத்தரவிட்டான். மறுநாள் திங்கட்கிழமை, கணவனும் மனைவியும் பிள்ளையார்கோவிலுக்குச் சென்று, சாமி கும்பிட்டுத் தான தர்மங்கள் செய்து, வீடு சேர்ந்து, வீடு வாசல்களைப் பூட்டி, ஊராபிடத்தில் விடைபெற்றதக் கொண்டு புறப்பட்டனர்.

தாமரைநாச்சி வாசலைக் கடந்து போகையில் அங்கே படுத்திருந்த அவளுடைய மலட்டுப் பன்றி எழுந்து ஓடிவந்து குறுக்கிட்டது. பன்றி குறுக்கிடுதல் கெட்ட கிமித்தம் என்றெண்ணித் தாமரை கொதிப்புற்று, தன் இடதுகாலால் அதை உதைத்தாள். பன்றி வீறிட்டோடி, தாமரைக்குமுன் சிறிது தூரத்தில்

உட்கார்ந்து அவளை நோக்கினமை, 'ஏ! தாமரை, பிள்ளைப்பேற்றின் பொருட்டுத் தவஞ்செய்யப்போகிறாய்; எனக்கும் ஒரு குட்டிக்குவரம் வாங்கிக்கொடுப்பாய் என்றெண்ணி, உன்னிடம் ஓடிவந்தேன். நீ யென்னைச் சிறிதும் பொருட்படுத்தாது பலர் முன்னிலையில் காலால் உதைத்தாய். நான் சோழனூரில் இராசபன்றிக்குப் பிறந்தது உண்மையாயின், பழிக்குப்பழிவாங்காமல் விடேன்' என்று சொல்வது போன்றிருந்தது. தாமரை தன்னைக் கடந்து செல்லுதலும், அப்பன்றி அக்கணமே புறப்பட்டு, பொன்வளநாட்டுக்கும் கொங்குநாட்டு வேடுவர் சீமைக்கும் எல்லையாயிருந்த வீரமலையையும் வையமலையையும் தாண்டி, வேடுவர் வசிக்கின்ற தலையூரையடைந்து, வேட்டுவமன்னன் தங்கை வீரதங்காள் பக்கலில் ஓடிவந்து, அவள்காலில் வீழ்ந்து புரண்டது. வீரதங்காள் அதற்கு ஆகரவுகூறி, பக்கத்திலிருந்தவர்களால் அதன் வரலாறு கேட்டறிந்து, அதை அன்போடு வளர்த்துவந்தாள். இது நிற்க;

குன்றுடையானும் அவன் மனைவியும் மந்தைகடந்து, எல்லைகடந்து, தெற்குநோக்கிச் சென்று, கடவுளோ கதியெனத் திருவாலவாயானையும் செல்லாண்டியம்மனையும் துதித்துக்கொண்டே வழிநடந்தனர். உச்சி உருமத்தில் தோப்புந் தூரவுந் கண்டவிடத்தில் தங்கி யிளைப்பாறினர்; மீண்டும் நடந்து ஒரு சிற்றூரிலாயினும், சாவடி சத்திரங்களிலாயினும் தங்கி இரவைப் போக்கினர். இவ்வாறு செல்கையில் சில இடங்களில் வழிப்போக்கர்கள் துணையாயினர்; சில இடங்களில் பொதிமாடுகளின்மீது சரக்கேற்றிச்செல்லும் வாணிகர் துணையாயினர்; மரமடந்த காடுகளில் காட்டு விலங்குகளுப்பறவைகளும் துணையாயினாள்; எங்கும், இறைவன் தோன்றாத் துணையாயினான். சில இடங்களில் வழிமுழுதும் கற்களும் முட்டகளும் நிரம்பியிருந்தமையால், தாமரையின் அடிகள் புண்பட்டன; முட்டசெடிகள் அவளது துக்கிலையும் கூந்தலையும் பற்றியிழுத்தன. கணவனும் மனைவியும் கைகோத்து, ஒருவார்கொருவர் ஆறுதல் சொல்லி, என்றும் கடவுளோ மறவாத சிந்தையினராய் ஆறுநாள் நடந்தனர்.

ஏழாம்பாட் காலையில், மதுரைக்கு வடக்கே ஒருகாததூரத்தில் குன்றுகடாடந்த ஒருகாட்டை யடைந்தனர். அங்கே, ஓர் அருவி சலசலவென்று ஓடிற்று. ஓங்கி வளர்ந்தமரங்கள் மாசற்ற வானத்தை நோக்கிநின்றன. அடமரங்களிலிருந்த பறவைகள் மிகவும் இனிமையாய்ப் பாடின. பறவைகளின் ஒலியும் அருவியின் ஒலியும் தம்முட்கலந்து மனத்துக்குக் களிப்பையுண்டாக்கின. பசிய மரக்கிளைகள் பனித்துளிகளை யுதித்துக் காலவெய்யிலில் மிளிர்ந்தன.

சிறிது தூரத்திலே, அவ்வருவியின் கரையிலே, ஓர் ஆலமரத்தின் அடியிலே, ஒரு பிள்ளையார்கோவிலைக் கண்டு, கணவனும் மனைவியும் அங்குச் சென்று உட்கார்ந்தனர். அவ்வேளையில், அக்கோவிலுக்குப் பூசை செய்யும் பண்டாரம், குளித்து முழுக்கித் திருநீறு தரித்து, பூக்குடை பழம் பூசைத்தட்டு முதலியவற்றைச் சுமந்துவந்து, கோவிற்ககவு திறக்கையில், குன்றுடையானையும் மனைவியையும் கண்டு, 'உங்கள் ஊர் எது, எங்கே போகிறீர்கள்?' என்றுவினவினான். குன்றுடையான், 'அப்பா பண்டாரம், நாங்கள் இருப்பது பொன்னுவளநாட்டிலுள்ள சிற்றலைப்பட்டணம். என்பெயர் குன்றுடையாக்கவுண்டன்; இவள் என்னுடை மனைவி, தாமரை. கடவுளருளால் எங்களுக்குச் சோற்றாக'

கும் துணிக்கும் குறைவில்லை. ஆயினும், எங்களுக்குக் குழந்தையில்லை. சொக்கநாதர் சந்தியில்தவங்கிடந்து, பின்னாவரம்பெற எண்ணி, மதுரைக்குப் போகிறோம்' என்றான். பண்டாரம், 'நீங்கள் உங்கள்நாட்டிலிருந்து இவ்வளவுதூரம் இடையூறில்லாமல் நடந்துவந்தது பெரியகாரியம். உங்கள் முகங்களைப் பார்த்தால், நீங்கள் பெரியகுழையைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பது நன்றாய் விளங்குகிறது. மதுரை பக்கத்தில்தான் இருக்கிறது. உங்கள் கோரிக்கை நிறைவேற்றவேண்டும் என்று குனித்துவந்து சாமிக்கும்பிடுங்கள்' என்று சொல்லிப் பூசைக்கு ஆயத்தஞ் செய்தான்.

கனவனும் மனைவியும் அவ்வாறே ரீராடித், திருநீறணிந்து சாம்பிராணித்தூபம் காற்றிற்கலந்து நறுமணம் வீசி, பண்டாரம் கணகணவென மணியடித்துத் தீபாராதனை செய், சாமிக்கும்பிட்டனர்.

பின்பு கனவனும் மனைவியும் கோவிலுக்கு முன்புறத்திலிருந்த ஒரு மாநிலையில் உட்கார்த்தனர். பண்டாரமும் பூசைமுடித்து, அவர்கள் பக்கலில் வந்து உட்கார்த்தான். தாமரை கணவனை நோக்கி, மதுரையை நெருங்கிவிட்டோம். இனி, நீங்கள் வரக்கூடாது. நீங்கள் கிழப்படுவதாலும் நெடுந்தூரம் வழிநடந்தாலும்கிவும் களைப்புற்றிருக்கிறீர்கள். உடம்புமெலிந்திருக்கின்றமையால் தவஞ்செய்ய இயலாது' என்றான். அதுகேட்டுக் குன்றுடையான், நான் எங்கே இருப்பேன்; எனக்குத் துணை யார்? உண்ணப்பெரிந்து நான் எப்படிக்காலங்கழிப்பேன்?' என்று சொல்லி, கைந்து அழுதான். தாமரையும் கண்ணீர் உதிர்ப்பதைக்கண்டு, பண்டாரம், 'அம்மா, அழாதீர்கள். நீங்கள் திரும்பி வரும்வரையிலும் கவுண்டர் இங்கேயே இருக்கட்டும். நான் பார்த்துக்கொள்கிறேன். இந்தக் கோவிலுக்குப் பின்புறத்தில் இருக்கிற கல்லுண்டபத்தில் கவுண்டர் தங்கியிருந்தால், காட்டு மிருகங்களால் எத்தீங்கும் நேரிடாது' என்றான்.

பண்டாரம் சொன்னதைக்கேட்டுத் தாமரை அளவுகடந்த மகிழ்ச்சியடைந்து, 'நல்லது, பண்டாரம், நீ இந்த உதவியெய்தால், நாங்கள் உயிருள்ள அளவும் உன்னை மறக்க மாட்டோம். நான் திரும்பி வரும்வரையில் கவுண்டருக்கு வேளை தவறாமல் சாப்பாடுகொடு' என்று சொல்லி, ஆயிரம்பொன் கொண்ட ஒரு பொன்முடிப்பை அவனுக்குக் கொடுத்து, தன் கணவனை அவன்கையில் ஒப்புவித்து, கனவனுடைய அடிபணிந்து, ஆசிர்பெற்று, செல்லாண்டியம்மனைநினைந்து, கண்ணீர்சொரிந்து தெற்குநோக்கிச் சென்றான்.

இங்கே குன்றுடையான் பண்டாரத்தின் துணைபெற்றுச் சேர்ந்துக்கு முட்டுப்படாமல் மண்டபத்தில் குடியிருந்து, நாள்தோறும் குளித்தச் சாமி கும்பிட்டு மனைவியின் கோரிக்கை முற்றுப்பெற்றவேண்டும் என்று தவங்கிடந்து, காலந்தள்ளினான்.

தாமரைநாச்சி, காடுகடந்து, மலைகடந்து, கொடுவழிகடந்து சென்று, மாலையொழுதில் வைகைக்கரையடைந்தாள். அங்கே, பலர் தவம்புரியும் ஒரு வனத்திலே, சந்தனப் பொய்கைக்குப் பக்கத்திலே, மறைவான ஓரிடம்வகுத்து, பொன்னாற்செய்த தவக்கம்பம்நட்டு, பொற்கும்பத்தில் தீவளர்த்தப் பொன்னாசிரிபுத்தி, அங்கயற்க ணம்மையின் சந்தியை நோக்கிய வண்ணமாய் உட்கார்த்து சிவசிவ என்று திருநீறணிந்து, மகப்பேற்றைக் குறித்துத் தவஞ்செய்தாள்.

தாமரை தன் வீட்டை மறந்து, காட்டை மறந்து, கணவனை மறந்து, தன்னையும் மறந்து அருந்தவம் புரிந்தாள். அவள் சடை நிலத்தில் வீழ்ந்து வேருன்றிற்று. அவள் இருந்த இடத்தில் கறையான் புற்றெடுத்தது; புல் வளர்ந்தது. அவளைச் சூழ்ந்து கழற்சிச் செடிகள் பூத்தமலரும் காய்த்துக் குலங்கின. குயிலும் பூவையும் அவளை யணுகிச் சிந்து பாடின.

இவ்வாறு தாமரை தவஞ்செய்கின்ற நாளிலே, அவளுற்ற இடர்கள் பல. அவ்வனத்திலுள்ள பேய்களும் சடாமுனிகளும் அவளை அச்சுறுத்தின; காட்டு யானைகள் காலால் மிதிக்க வந்தன. செந்தும்பி, கருந்தம்பி கொட்டின. காலவேறுபாட்டிற் கீழ்ப், வெப்பிலும் மழையும் பனியும் காற்றும் வருத்தின. அவள் ஒன்றுக்கும் அஞ்சாமல், திருவாலவாயானையும் அங்கயற்கணம்மையையும் நினைந்த சிந்தையினளாய் பத்து வருடம் தவங்கிடந்தாள்.

பத்தாம் ஆண்டின் இறுதியில், தாமரை கண்மூடித் தவத்திலிருக்கையில், ஒருநாள், ஆகாயவெளியிலே ஓர் புதிய ஒளிபைக்கண்டு, உடம்பு வியர்க்க, மயிர் சிலிர்க்க, அவ்வொளி தோன்றிய திசையிலே உற்று நோக்கினாள். சோமசுந்தரக் கடவுளும் அங்கயற்கணம்மையும் இடபாருடர்களாய்த் "தோன்றி, புன்னகை புரிந்து, அவளைக் கையமர்த்தி, மகிழ்த்தோம், உனக்கு யாது வேண்டும்?" என்றனர். தாமரை அவர்கள் அடியினைகளில் வீழ்த்தெழுந்து துதித்து, தழுதழுத்த குரலிலே, 'அப்பனே, அம்மையே, அடியானே மலடி மலடி யென்று வைபதம் ஏசுகின்றது. எனக்கு மண்ணுக்கு இரண்டு ஆணும், மனைக்கு ஒரு பெண்ணும் அருள்செய்யவேண்டும்' என்று இரந்தாள். திருவாலவாயான், 'உனக்கு, நூறு வயதளவும் வாழக்கூடிய பிள்ளைகள் வேண்டுமா, பதினாறு வயதளவு மாத்திரம் வாழ்ந்து புகழ்ப்படைக்கும் வீரக்குழந்தைகள் வேண்டுமா?' என்று வினவுதலும் தாமரை, சிறிது சிந்தித்து 'அருட்பெருங்கடலே, உலகம்போற்றும் வீரமக்களே எனக்கு வேண்டும்' என்றான். சோமசுந்தரக் கடவுள், 'நீ கோரியபடியே வீரம் பொருந்திய புதல்வர் இருவரை உனக்கருளினோம்' என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினார். அங்கயற்கணம்மை தாமரையை நோக்கி, 'உனக்கொரு பெண் பிறப்பாள். அவள் என் அமிசத்தோடு கூடியவளாய் வீர கன்னியாய் விளங்குவாள்' என்று அருளினார். தாமரை ஆனந்தக் கண்ணீர் சொரிந்து, சிரத்தின்மேற் கைகளைக்குவித்து, 'என்னை யாட்கொண்ட, அப்பனே என் அம்மையே, என்னடிமைப் பறைச்சியும் என்னைப்போலவே மலடியாயிருக்கின்றான். அவளுக்கும் ஒரு புதல்வனை அருளவேண்டும்' என்று சொல்லிவணங்கினாள். 'அவளுக்கும் ஒரு புதல்வனுக்கு வாங்கொடுத்தோம். அவனும் உன் மக்களைப்போலவே வீரனாவான். உன்னைச் சார்ந்தோரும் மலடு நீங்கப்பெறுவர்' என்றருளி, மறுகணத்தில் கண்கூசும் பெரிய ஒளித்திரளிலே, ஆகாய வெளியிலே, அம்மையும் அப்பனும் மறைந்தனர்.

தாமரைநாச்சி கண்டிறந்து, தான் கண்டது கணவோ, நனவோ என்று சிறிது ஐயுற்று, பின்பு தேறி, களிப்பெனும் கடலில் ஆழ்ந்து, கடவுளர் மறைந்திக்கைநோக்கித் தெண்டனிட்டு, எதிரிலிருந்த திருவாலவாயான் திருக்கோயிலே நோக்கிக் கண்களில் நீர் சொரிய ஆடிப்பாடினாள். பின்னர்த் தன் தவத்தைக் கலைத்துக் கணவனை நாடிச்சென்றாள்.

தன் வரவை எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்த கணவனை யடைந்து தாமரை, அடிபணிந்து, தான் வரம்பெற்ற வரலாற்றைக் கூறினாள். குன்றுடையான் அதுகேட்டு மகிழ்ச்சியுற்றான். கணவனும் மனைவியும் பண்டாரத்துக்குத் தகுந்த வரிசை வழங்கி, மறுநாட் காலையில் புறப்பட்டு, வந்தவழியே சென்று, சிற்றூலைப்பட்டணத்தை யணுகினர். அல்லுர்க்குடிகள் கொட்டுமுழக் கோடுவந்து, அவர்களை எதிர்கொண்டழைத்துப்போய் உபசரித்தார்கள்.

இதற்கிடையில், உறையூரிலே, சிவசோழ மகாராசர் சிவபதமடைந்தமையால், அவருடைய புதல்வர் மூவரில் மூத்தவர் அரசரானார்; தம்பிமார் இருவரும் இள

வரசராய்த் தம் தமையன் பக்கலிலிருந்து துணைபுரிந்தனர்.

மூன்றுநாட் கழிந்தபின், குன்றுடையான் உறையூருக்குச்சென்று, சோழமன்னரைக் கண்டு பணிந்து, தானும் தன் மனைவியும் தவஞ்செய்து வரம்பெற்று வந்த வரலாற்றைவிண்ணப்பித்தான். சோழமன்னர்கள் கேட்டுக் களிப்புற்று, அவனுடைய கணக்குமணியங்களைத் திருப்பிக்கொடுத்ததுமன்றி, அவனைப் பொன்வளநாட்டுக் குறுநிலமன்னனுக்கி, மாதம் ஒருமுறை கப்பங்கட்டும்படி பணித்து, பட்டயமும் மேழிக் கொடியும் விருதுகளும் அளித்து, சிவிகையில் ஏற்றி, சிறுபடைசூழச் சிற்றூலைப்பட்டணத்துக்கு அனுப்பினார்.

முதற் புத்தகம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ வைகுந்தநாதர் பிள்ளைத்தமிழ்

[252-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

காப்பு

வேண்பா

இருமைக்கு நன்மை வியம்புகேன் செய்ய
ஒருமைக் கிசை யுளமே—பெருமைமுகில்
வண்ணக் கருமணியை வைகுந்த நாதனையே
யெண்ணக் கருதி யிரு.

காப்புப் பருவம்

திருமால்

பொன்பூத்த பங்கயப் பஞ்சரப்
பூங்கிளி புனத்துழாய் மலர்வனத்துப்
போந்துவினை யாட்செழும் பற்பராகம்
புனைந்தவின வெய்யில் காட்ட
மின்பூத்த முத்தாரம் வெண்ணிலவெ
றிப்பமணி மெய்யிர்திர லீலமேய்ப்ப
வெண்ணெய்ப் பதிக்குள்வாழ் வைகுந்தநாதனை
விருப்பமொடு வந்து காக்க
கொன்பூத்த சங்காழி சிலைதண்டுவாள்
செங்கைகொண்டமை குறிப்புணர்த்தக்
கோகனக் காண்மலர்ச் சேயரிக்கட்கடைக்
கூர்கருணை கொண்டு கொப்பூழ்
முன்பூத்த அகிலாண்ட முற்றுத்தழைப்ப
வாண்புகிற் பார்தாம் மேவி
முத்திக்கு வித்தாகி யத்திக்கு முற்றோன்று
முழுமுதற் பச்சை முகிலே.

வேறு

திருமகள்

தத்துறு தரங்கமெறி முத்தலிலின் கதிர்
ரட்சுடர் பெறுஞ்சலதி ராசனருள் மாமகள்
தத்தையின மென்குதலை மைத்தரு முல்கெண்டைவிழி
சற்றென துடங்குமிடை யாள்கனக் மேனியாள்
பத்துறு தொழும்பர்தன்வி ழிக்கடையி னின்பமவர்
பற்றவருளிர்திரைகு ணைரிம னேகரி
பற்பமெ னுமம்பொன்மல ரிட்டத விசின்கண்வளர்
பச்சைம யில்செங்கமலப் பாதமுடி சூடுவாம்
கத்துரு விண்மைத்தரிடை புத்தமு துகந்தவர்
ளைப்பணி யெனும்படிசெய், லீன்பறவை வாகனர்
கற்பமொ ருசெங்கைகொடி யொப்பவு ணருந்துயிலக்
ருத்தம் கிழங்கருணை மால்பரம தேவனார்

வித்துரு மமென்றவித ழிற்கழை யிசைந்திசைவி
ரித்தருள் முகுந்தர்நவ நீதிபுரி நாயகர்
விற்பணி லந்தகமெ முத்திகி ரிகொண்டபுய
வெற்பினி சைசுந்ததமும் ஓதுதமிழ் வாழ்கவே.

வேறு

நான்முகன்

கொங்கமல நிரைதோன்றி வெண்கமல
மங்கையைச்சேர்ந்து மறைநான்கு முறையுந்
திருவதனம் நான்குபெற நெண்காரம்
வருந்தவெண் டிசைகள் புவிபதினலுயிர்த்
தங்கமல நாகபதி நால்வாய்மதக்
கனிற்மைத்துச் சுமந்த வைத்தோ
ரண்டமாயில் வாறனேகாண்ட கோடிசெயு
மந்தனை வந்தனை செய்வாம்
சங்கமல வெள்ளையம்புய மலர்த்திங்களோ
தனியிலை யனந்த மென்னுத்
தவளநிற மென்பவள வாய்ப்பொலன்
சிறையனந்தத் திலிளைபாடு பொய்கை
யுங்கமல வயலுநிறை நாகெழுவெண்
னெய்நக ருத்தமனை மத்த மாவுக்
குதவிபுரி கொண்டலைத் தொண்டருக்
கெளியனை யுரைத்தமுத் தமிழ்தழையவே 3.

வேறு

நாமகள்

ஓதுமறைப்புத்தகமுநாதமிருத்திட்டமுதமுதுமிசைக்
குத்தகுமி யாமுமலர்க் கைக்குளுளாள்
ஓடரிமைக் கட்டுவனை போலுமிடைக் கட்கடையி
னாமனும்வித் தைக்குரிய னைவரத் தைத்தருவாள்
முதுணர்விற்குக்கமல நான்முகனுக்குத் தலைவிழான்
முகத்துத்தமபி ராமிமதிக்கொத்தமெயாள்
மூடர்மனத் துக்கணுகாள் பாரதிசப் ரக்கமல மூல
மணிப்பொற்றவிசின் வாணிபத் தைப்பணிவாம்
மாதலன்விட்டிடமத வேழமுருப்பிறுவிழ வான்
மலர்பட் டிப்புரள வோரறைவைத் திட்டவனை
மாதவனைத் துட்டமிகும் வாலியுரத்தைப்பகிரும்
வாளியனைச் சத்தமிகும் வாரிதியிற் கற்கொடொரு
சேதுவினைக் கட்டியெவர் காணினுமுற் பெற்றவினை
திரவரத்தைத்தருமி ராகவனைக் கற்றவர்கள்
தேடுகிறப் பிற்பெருகும் வேணுவனத்திறுதுகொள்
தோனைச் செப்பியிசை சேர்தமிழ்முற்றுப்பெறவே.

வேறு

பரமசிவன்

பவளம் பழுத்த திருமேனி பாதி

பசப்பச் சடாடவியிற்

பசம்பொன் னிதழிக் கரும் பார்தள்

பனிவெண் பிறைதன்னிறம் விரிப்பத்

தவளம்படர் றீறணிமிடற்றிற் றடஞ்சேர்

குவளை நிறங்காட்டச்

சரணந் துதிப்பாற் கெவ்வனமுந் தன்பாற்

றெரிப்பான் பதந்துதிப்பாம்

கவளங்குதட்டும் பெருங்கவுட்டுக்

காடக்களிறற்குக் கருள்பெருமான்

கயல்பாய் தடமுஞ் செழுஞ்செந்நெற்

சுதிரார்வயலு முபவனமுந்

திவளம்புலியைத் தொடவுயர்ந்த செம்பொன்

மதினூந் தடந்தெருவுஞ்

செழிக்கும் வெண்ணெய்க் கதிபனிசை

சேருந் தமிழ்ப்பா தழைத்திடவே. 5.

வேறு

பார்வதி

இமையநெடுமுடி துகிலவுருவரை

யிறைவன் மகளென எய்துங்குமாரியை

இலகுநிரசித வரையின்முடிவா

ரெழில்கொடுக்கீர்மலை மெய்கொண்ட தேவியை

எதிருமடனுடை மயிடனெடுமுடி

யிடறிநடமிடு மெய்கொண்ட லீலியை

இணையில் குறமகள் களபமுலையுமு

தெழு பணிநுபுய வைதந்த வேலனும்

அமையுமதமழை யொழுக்குபுந்முக

வலனுமகனென வையும் பவானியை

அவிருமடமயி லியலும்வடிவமு

மடியார் தொழவருந் செய்கங்கவூர்தியை

அரவிணையிசை வளருமவனினீ

யவளை யிமையவர் கொய்கின்றதேமலர்

அடியினனிசொரி தாநல்வரமருள்

பவளைமனமொழி மெய்கொண்டு தொழுதும்

கமையினிருநர் பொனகீர்லழலிடு

கவியினிடமருந் செய்கஞ்சலோசனர்

கடலினழலெழ உலகுசூலையவொர்

கணையவிடவளை வெய்துஞ்சராசனர்

கடியஅமரினி லலசுதசமுக

கடிகொணர்புரு துய்கென்றவாசகர்

கமலமடமகள் களபமுலையுமு

கதிர்கொள் மணியெயில் செய்துங்கமார்பினர்

சுமையகலகியர் அலையவெகுவித

சரிதையி னின்மரு னெய்தும்புராதனர்

சுடுபொடிபட வுதையும்வணருக

சரண மறைமுடி வையும்பராபரர்

தருணமணியொளிர் திகிரிவனநகர்

தமது மனமகிழ் வைகுந்த நாயகர்

தருதொழுகிணு மினியபுகழ்சிறு

தகையவெனதமிழ் செய்புன்சொல் வாழ்கவே. 7.

வேறு

முருகர்

மாவலந் தவிரவுயர் வெற்பகம் பிளவுபட

வற்றூத வவுண வெள்ள

மாக்கடற் படைசுவற வடிவேல் கரத்தேந்தி

மயில்வ யப்பரி நடாத்துஞ்

சேவலங் கொடியனைச் சேவலோன்

புதல்வனைத் தேவசேனைக் கதிபனைச்

சேல்விழிக் குறமகள் மணுளனைத் தாளினை

தினந்துதித் தன்பு புரிவாம்

நாவலந் தீவிடைச் செங்கோல் செலுத்துமுடி

நரபாலர் குழுவை வெவ்வாய்

நவிரப்ப டைக்கலத் திருபத்தொர் காலட்டு

நதிபடுங் குருதி தேக்கிக்

கேவலம் புதுதந்தை கடனூற்றி மகிழ்வெய்து

கிளர்தவத்தவனை வெண்ணெய்க்

கேசவனை வைகுந்த நாதனைப் பரவுமென்

கேண்மை முத்தமிழ் தழையவே. 7.

வேறு

இந்திரன்

ஒருநாலு துகிமுனை மருப்புறு களிற்றனை

யுயர்வானிலுல விருசிறைக் கருமலைக்குல

முலகடு படிதர வறத்த வயிரத்தனை

யொருதூறு பெருமக முடித்தருள் சிறப்பனை

அருண்மீறு கமலன்ழி பற்பல வுளத்தனை

யயிராணி யினைமுலை தினைத்த புயவெற்பனை

அமராடு மவுணவிருளைத் தெறுவிதத்தனை

யலர்தூவி யிருபதம் விருப்புடன் வழத்துவாம்

கருநாரை வயலுறு கபற்களை பெடுக்கவுங்

கடைமாதர் குவளை கமலக்களை பெடுக்கவுங்

கனிவான பழமுடை மதப்புனல் பெருக்கவுங்

கதிர்மீறிவளர்செந்நெயின்முத்தகதிர்வளத்தவாய

நரநாலு வருணரு மகிழ்ச்சியின் மிகுத்தகீர்

நவதீத புரிமுன ரிபற்றிய தவத்தினுல்

நலமாக வுறைதிரு மகட்குரிய கர்த்தனார்

நயமேவுமிசை மொழியியற்றமிழ் தழைக்கவே. 9.

வேறு

சத்தமாதர்

சங்காழி கொண்டவுருவொன்று மழுமான்

வைத்த சடிலமொன்ற முதகரந்

தாங்கும்படிவொன்று வயிரப்படை கரத்தேந்து

தனுவொன்று வடியெயிற்றிற்

பொங்காழி வுலகந்தரித்த தாபரமொன்று

பொருமயில் சுமந்ததொன்று

புணர்கபாலங் கொளுமுடம்பொன்று

பெறுமாதர் பொன்னடிகள் சென்னிவைப்பாம்

அங்காழிலங்குகவி னல்குன்மென்

கொடியிடை யலத்தகச் செஞ்சிறடி

யாரமுலை மைக்குழற் பிறைதுதற்று

வரிதழமைத் தடந்தோளிடையினார்

கொங்கா ழினைக்கமல மன்கைப்பினைத்தாடு

குழினைப் புலியனைத்துங்

கொண்டாடும் வைகுந்த நாதனைத்

தொண்டனென் கூறுமுத் தமிழ்தழையவே. 9.

வேறு

முப்பத்து மூவர்

கருநிற நெட்டுட லெருமை மதுச்சொரி

கமல முழக்கியு மென்மலரார்

கடிமுகழ் மைச்சிறு குவளைகறித்தடர்

கதிர்பசை பற்றிய செந்நெலுணு

திருபுற முத்தமு தொழுகு மதக்களி

றெனவுல வப்பெறு வெண்ணெயில்வா

ழிமையவ ருக்கதி பதியை யுரைத்தவெ

னிடல்வளரச் செயுமெண்ணமதாற்

தம்மாழ்வார் வைபவம்

திருவாய் மொழி

[3-வது வால்கூம் 989-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

2-ம் பத்து—7-ம் தசகம்

1-ம் பாகரம்.

கேசவன் தமர்கீழ் மேலெ மரேழு பிறப்பும்

மாசதி ரிதுபெற்று ஈம்முடைய வாழ்வு வாய்க்கின்றவா

வீசனென்கருமாணிக்கமென் செங்கோலக்கண்ணென்

நாயகனெம்பிரானெம்மா ஞராயணனுவே. [விண்ணோர்

அவதாரிகை:—முன்வந்த “வைகுந்தா” என்ற திரு

வாய்மொழியின் ஏழாவது பாசரத்தில் “மூவேழு

வகு முண்டான் எனக்குள் புருந்து அகல்வானில்லை

செடியார்நோய்களெல்லாந் துரந்து எமர்கீழ்மே லெழு

பிறப்பும் நரகத்தில் சேர்தல் மாறினரே” என்று பிரஸ்

தாபத்துக்கு வந்ததையே இந்தத்தசகம் விவரிக்கிறது.

இந்தத் தசகம் ஒன்றிமே பதின்மூன்று பாக்களா

லமைக்கப்பெற்றது. பெருமாளின் அஸ்தாரணமான

கேசவாதி பன்னிரண்டு திருநாமங்களைப்பற்றியபாடல்

பன்னிரண்டும் பல கருதிஒன்றும்ஆகப் பதின்மூன்று

அடங்கியது.

பொழிப்புரை:—எல்லாருக்கும் ஈசுவரனுய் நிரவ

திக ஸௌந்தரியமுடையவனுய் அயர்வற்ற நித்திய

ஸூரிகளுக்கு அதிபதியாயும் அடியேனுக்கு அஸா

தரணமான சுவாமியாயும் பத்தவத்ஸல பாரதினமுத

லிய சகல கல்யாணகுணங்களு முடையவனுமான

நாராயணன் கிருபையாலே என்னோடு சம்பந்தமுள்ள

பதினான்கு தலைமுறையாரும் அவனுக்குத் தாஸரானர்

கள். இப்படி மஹத்தான பலம் பெறும்படியாக நம்

சம்பத்து வாய்த்திருக்கின்றது. ஹாஹா! என்ன பாக்

கியம்!

குறிப்புக்கள்:—எழும் மேல் சந்தி எழும்—அதா

வது என் முன் பதினான்கு சந்திகளாயினோரும் (1)

கேசவன். தமர்-மஹா விஷ்ணுவுக்குத் தாஸர் ஆனார்

கள். மாசதிரிது=இது மாசதிரி என்று அந்வயப்படும்.

இந்தப் பெரிய விசேஷபலத்தை, பெற்று-அடைந்து,

நம்முடைய வாழ்வு - நம்முடைய ஸம்பத்து, வாய்க்

கின்ற-(வினைமுற்று) வாய்த்திருக்கின்றது. ஆ - இது

என்ன ஆச்சரியம்! அடியேனுக்குப் பகவானின் கல

வை ஏற்பட இதை யான் உபாயமிடித்ததாகக் கருதா

திருக்க அவன் இதையொரு சாதாரியமுள்ள மார்க்க

மாய் யான் அனுஷ்டித்ததாக வமைத்துக்கொண்டு

அதற்குப் பலனாக என் முன்னோர்கள் 14 தலைமுறைக

ளுள்ளாரையும் தன் தமராக ஆக்கிக்கொண்டான்.

இவ்வளவு வாழ்வு யாருக்கு அமையும்.

பெருவரை சுற்றிய வுலகினி ருட்குவை

பிரிவுபடுத்திய தண்மையினார்

பிரசமுகக் கடிமுகமல மலர்த்திய பெருமை

படைத்துள பன்னிருபேர்

பருதிக ளெட்டெனு மொருகணி தத்தறு

பரமவ சுக்கனால் வண்மையினார்

பதினொரு ருத்திர ரிருவர் மருத்துவர்

பதமித யத்துற வுன்னுதுமே. 10.

காப்புப் பருவம்

முற்றிற்று.

—

2-ம் பாகரம்.

நாரணன் முழுவே முலகுக்கும் நாதன் வேதமயன்

காரணம் கிரிசை கருமயிலை முதல்வ னென்கை

சீரணங் கமரர்பிறர் பலரும் தொழுதேத்த நின்று

வாரணத்தை மருப்பொ சித்தபிரா னென்மா தவனை.

விசேஷ பதக் குறிப்புகள்:—காரணம் - கிரியாஸாத

நம். கிரிசை - “கிரியை” என்கிற ஆரிய பதத்தின்

திரிபு - கருமம். மேல்கண்ட காரணத்தாலும் செய்

கையாலு முண்டான காரியம் இங்கே மஹத் அகங்கா

ராதி பூத சூக்ஷ்மங்கள். இவை முதல்வன் - இந்த

மூன்றிற்கும் மூல பூதன். சீரணங்கு, (அணங்கு-

தெய்வப்பெண், சீரணங்கு-மஹாலெட்சுமி) என்னை-

என்பிறப்புக்குக் காரணமானவன். நாராயணன்-எல்லா

நாரங்கள்-அதாவது எல்லாச் சித்அசித் வஸ்துக்களுக்

கும், அபநம்-ஆசிரயமானவன்.

அவதாரிகை:—ஈசன் என்று முன்பாகரத்தில்பிரஸ்

தாபித்த ஈசுவரத்தை இப்பாட்டு விவரிக்கிறது.

பொழிப்புரை:—ஸர்வாத்ராத்மாதனுய் ஸர்வலோ

கேசுவரனுய் ஸர்வவேதங்களால் அறிப்பிக்கிறவனுய்

ஸர்வத்துக்கும் காரணவஸ்துவாயிருந்து அவைகளை

வேறுபடுத்தி ஸூக்ஷ்மபூதனாயிருந்து அவைகளால்

ஸகல லோகங்கனையும் வியாபிக்கச்செய்து கிரீவஹிக்

கின்ற ஈசனுய் மஹாலக்ஷ்மியாலும் அமரர்களாலும்

தொழுதவத்தப்பட்டவனும் குவலயாபீடத்தின் தந்

தங்களை முறித்தீவனும் மாதவனுவே எமர் ஏழுபிறப்

பும் கேசவன் தமர் ஆயினர். 188162

3-ம் பாகரம்.

மாதவனென் றதேகொண் டெண்ணையினி

இப்பாற் பட்டது

யாதவங்க ளுஞ்சேர் கொடேனென்

றென்னுட் புருத்திருந்து

தீதவங்கெ டுக்குமழு தஞ்செந்தா

மரைகட் குன்றம்

கோதவமி லென்கண்ணற் கட்டியெய்ம்

மானென் கோவந்தனை.

அவதாரிகை:—இந்தப் பாட்டுப் பகவானுடைய

அஸாதாரணமான பன்னிரண்டு திருநாமங்களில்மூன்

ருவதான “மாதவன்” என்ற திருநாமத்தின் மஹிமை

யைக் குறிப்பிக்கிறது. “மாதவன்” என்ற திருநாமத்

துக்கு “இலக்குமியின் மணவாளன்” என்றர்த்தம். பக

வான்தன் தமர்எழுபிறப்பினரையும் கேசவன் தமராக ஆக்கினதற்குக் காரணம் ஆழ்வார்தாம். மஹாலிலக் குமியின் பரிஜநங்கள் பகவானைக் குறிக்கொள்ளுகையில் அவர்தன் மணவானன் என்று சொல்வதுபோல், தாமும் அப்பெயரிட்டு அழைத்ததையே காரணமாகக் கொண்டு தன்பக்கல் கிருபைசெய்ததும் எழுபிறப்பினர்களையும் தனக்கு உறவினராகக் கொண்டான் என்கிறார்.

பதவுரை:—மாதவனென்றதே-பதத்தின் பொருளை நினையாமல் வாப்சொல்லப் மாதவனென்றதையே, கொண்டு-. காரணமாகக்கொண்டு இனி - இக்காலத்திற்குமேல். இப்பாற்பட்டது - வாசகமாய், செய்த இந்தத் தபஸுக்குமேல், என்னை-ஒருவிதமான, அவங்களும்கெடுதிகளும் அதாவது ஈசனைவிட்டுப் பிரிவே நென்ற பயமும் அவனையனுக் உரித்தே எல்லென் என்ற தாழ்ச்சியான நினைவும்; சேர்கொடேன் - சேரவொட்டேன், என்று - தீர்மானித்து-“புகுந்து” என்கிற பதத்தோடு அவ்வயம். செந்தாமரைக் கண்குன்றம் - இலக்குமியின் பரிசரிபரைப் பார்ப்பதுபோல் அப்போழ்து விகலித்த தாமரைப்பூப்போலான பார்வையால் குன்றம்போல் விளங்கும் மூர்த்தி, என்னுள் புகுந்து இருந்து - நினைத்துபெற்று - வெகு ஜம்மங்க ளாய்த் தொடரும் தோஷத்தையும், அவம் - நடுவில் ஸம்பவித்துள்ள கெடுகளையும், கெடுக்கும் - போக்கடிக்கும், அமுதம் - எனக்கு அமிர்தமானான், எம்மான் கோவிர்தன் - எனக்கு ஸ்வாமியானான் எல்லாப் பிராணிகளையும் காத்தனிக்கும் ஈசன். கோது - தேவங்களைச் சார்ந்த சபாவ தோஷத்தையும்; அவம்-முன் செய்த பாபங்களால் பரிபக்குவமாகப் பலன்கொடுக்கும் தோஷங்களையும், இல் - இல்லையாக்கினான் நசிப்பித்தான், கண்ணற்கட்டி - சர்க்கரைக்கட்டி போன்று வெகு ரஸவஸ்துவானான்.

விசேஷக் குறிப்பு:—“இனி” “இப்பாற்பட்டது” என்ற ஒரே அர்த்தமுள்ள பதங்கள் இரட்டித்ததின் பிரயோஜனம்—பகவான் “இனி” என்றுசொன்னதின் பின் “ஐயோ! இப்படிப் பக்தியுள்ள ஆழ்வாரை நாம் இத்துணைகாலம் விட்டகன்றிருந்தோமே! என்ன நம்மிழிவு” என்று மனம் தயங்கி யாது செய்யக்கடவ தென்று பெருமூச்சுவிட்டு, இறந்தகாலத்தில் நிகழப் பெற்றதை நம்மால்கூட திருத்தவல்லதில்லையே என்று பரிதபித்துச் சில காலவிளம்பத்தின்பிறகு “இனிமேலாகிலும்” என்ற பொருளுள்ள “இப்பாற்பட்டது” என்ற பதத்தை இரட்டித்துக் கூறினரென்பது ஆறுபிரப்படி வியாக்கியாரத்தின் நிர்வாகம்.

4-ம் பாசுரம்.

கோவிர்தன் குடக்கூத்தன் கோவல

னென்றே குனித்துத்

தேவுந்தன்னையும் பாடியாடத் திருத்தி

யென்னைக் கொண்டேன்

பாவந் தன்னையும் பாறக்கைத் தமரே

மேழு பிறப்பு

மேவுந்தன்மை யுமாக்கினான் வல்ல

னெம்பிரான் விட்டுவே.

பதக்குறிப்புகள்:—குடக்கூத்து, பால்பெய்யும் குடத்தைத் தலையில் வைத்தாடும் ஓர்வகைக் கூத்து. இஃது கிருஷ்ணபகவான் வாணசுரனைக் கொன்ற போது உற்சாகத்தால் அவன் நகரத்தில் முதலில் ஆடிய கூத்து. கோவலன் - கோபாலன் என்ற பதத்தின் திரிபு, குனித்து - ஆடி, பாற - ஓடும்படி, கைத்து - துரத்தி. மேவும் தன்மை - இடைவிடாது தொடரும் குணமுள்ளவர்களுக்குத் தன்மை. விட்டு - “விஷ்ணு” என்ற வடமொழித் திரிபு. வல்லன் - சாமர்த்தியமுள்ளவன். “விஷ்ணு” - எல்லாவற்றிலும் அனுப்பிரவேசிப்பான்.

பொழிப்புரை.—இப்படி என்னுள்ளேபுகுந்திருந்து தன்னுடைய குணசேஷத்தங்களைத் துதித்து ஆடும் படியாகவும் மேல்பாட்டுகளில் செய்படியடி அவனது சர்வேச்வரத்தையும் “கோவிர்தன்” என்ற திருநாமத்துக்கு ஏற்றபடி அவனது ஆசிரதபராதினத்தையும் பாடும்படியாகவும் என் பாவங்களைப் பற்றறத் தீர்த்து என்னைத் திருத்தியதுமல்லாமல், என்னோடு ஸம்பந்தித்தார்; பதிநான்கு தலைமுறையாரும் தன் குணங்களில் ஈடுபட ஆக்கினான்; என் பிரபு வல்லன், என் ஆயுனை கோபாலன் வல்லன், என் பிரபுகாவியிஷ்ணு வல்லனே, வெகு சார்த்தியமுள்ளவன்.

5-ம் பாசுரம்

விட்டிலங்கு செஞ்சோதித் தாமரைப்

பாதங்கைகள் கண்கள்

விட்டிலங்கு கருஞ்சுடர்

மலையே திருவுடம்பு

விட்டிலங்கு மதியம்சீர்

சங்கு சக்கிரம் பரிதி

விட்டிலங்கு முடியம்மாண்

மதுகுதனன் றனக்கே.

பதக்குறிப்புகள்:—விட்டு - தடைபடாமல் வியாபித்து, இலங்கு - பிரகாசிக்கிற, மதியம் - சந்திரன், பரிதி - ஸூரியன், மதுகுதனன் - மதுவென்ற அரக்கனைக்கொன்றவர். பகவான் திருப்பாதங்கள் திருக்கைகள் திருக்கண்கள் செந்தாமரைகள். திருவுடம்பு லீலமலை ஒத்தது. அவனெந்திய சங்கோ சந்திரனை ஒத்தது. - அவன் சக்கராயுதமோ ஸூரியனைப்போன்றது. அவன் திருவபிஷேகமோ மாட்சிமை பொருந்திய சிவந்த ஜோதிஸம்.

விசேஷக் குறிப்பு:—இப்பாசுரத்தின்கருத்து பகவானைப் புகழ்வதற்கன்று. இவ்வண்ணம் ஆழ்வாருக்குக் கரைகாண இன்பத்தை ஊட்டி அவரை வசிகரித்து முன்பாசுரத்தில் சொன்னபடி ஆடவும் பாடவும் ஈடுபாட்டை விளைவித்தானென்று நமக்கு உணர்த்தும் பொருட்டு.

அப்பர்

அப்பரும் அறுபத்துநான்கு கலைகளும்—29. தருக்கம்

[253-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

3. உவமானப் பிரமாணம்

உவமையாவது யாதென்பது பின்வரும் சூத்திரத்தால் விளங்கும்:—

“பண்புத் தொழிலும் பயனுமென் றிவற்றின் ஒன்றும் பலவும் பொருளொடு பொருள்புணர்த் தொப்புமை தோன்றச் செப்புவ துவமை”

தண்டியலங்காரம் - பொருளணியியல் 30.

பண்பாலும் தொழிலாலும், பிரயோசனத்தாலும் ஒன்று அல்லது பலபொருட்களோடு ஒரு பொருளை இயைய வைத்து ஒப்புமை புலப்படப் பாவைது உவமையென்றும் அலங்காரமென நமதிஸ்க்கணங்கள் கூறும்.

பண்புவமை வருமாறு (உ-ம்)

பவளத்தடவரை போலுந் திண்டோள்க

ளத்தோள் மிசையே

பவளக்குழை தழைத்தா லோக்கும்

பல்சடை யச்சடைமேல்

பவளக் கொழுந்தன்ன பைம்முக் ஈகமந்

நாகத் தோடும்

பவளக்கண் வால் மதிபெய்தை

சூடும் பனிமலரே.

தனித் திருவிருத்தம் - 1.

தொழிலுவமை (உ-ம்)

முல்லை நன்முறு வல்லுவமை பங்கனார்

தில்லை யம்பலக் தில்லுறை செல்வனார்

கொல்லை பேற்றினர் கோடிகா வாயென்றங்

கொல்லை பேர்த்துவார்க் கூனமொன்றில்லையே.

திருக்கோடிக் கா-திருக்குறுத்தொகை 3.

பயனுவமை * (உ-ம்)

பொருளி னோடுந் சுற்றமும் பற்றிலர்த்

கருளு நன்மைய தாயவ ரும்பொருள்

சுருள்கொள் செஞ்சடை யான்கச்சி பேகம்பம்

இருள்கோடச் சென்று கைதொழு தேத்துமே.

திருவேகம்பம் - திருக்குறுத்தொகை 6.

[குறிப்பு:—இருள் என்பது இருள்போன்ற அஞ்ஞான மாதலால் இது தொகையுவமையுமாம்]

ஒரு பொருளோடு ஒரு பொருள் உவமை (உ-ம்)

பொன்னை வதந்தின் மேனியனே புணர்மென் முலையாள் தன்னை வகுத்தன்ன பாகத்தனே தமிழேற் கிரங்காய்! புன்னை மலர்த்தலை வண்டுறங்கும் புகலூ ரரசே! யென்னை வகுத்திலையே விடுமபைக் கிடம்பாது கொல்லே திருப்புகலூர் - திருவிருத்தம் 2-3.

ஒரு பொருளோடு பலபொரு ளுவமை (உ-ம்)

தேனேத்தல் கிளமழலை யுமைகேள்வன் செழும் பவளத் தானோக்குந் திருமேனித் தழலுருவாஞ் சங்கரனை வாணோக்கும் வளர்மதிசேர் சடையானை வாணோக்கு மேனோக்கும்பெருமானை யென்மனத்தேவைத்தேனே திருவேகம்பம் - பண் - கார்தாரம் 2.

* மைக்கொள் கண்ணுமை பங்கினன் மாண்மு

தொக்க கையின்ன சேயியதோர் கோதியன்

தொக்க மாபொழில் சூழ்தரு கோளிலி

நக்க னைத்தொழ நம்வினை நாசமே.

திருக்கோளிலி-திருக்குறுத்தொகை 1.

பல பொருளோடு ஒருபொரு ளுவமை (உ-ம்)

முத்தினைமுத லாகிய மூர்த்தியை

வித்தினைவினை வாய விகிர்தனைக்

கொத்த லர்பொழில் சூழ்தரு கோளிலி

யத்தனைத்தொழ நீங்குநம் மல்லலே.

திருக்கோளிலி - திருக்குறுத்தொகை 2.

பல பொருளோடு பலபொரு ளுவமை (உ-ம்)

திண்குணத்தார் தேவர் கணங்க ளேத்தித்

திசைவணங்கச் சேவடியை வைத்தார் போலும்.

விண்குணத்தார் வேள்வி சிதைய நூறி

விபன்கொண்டன் மேற்செல் விகிர்தர் போலும்

பண்குணத்தார் பாடேலோ டாட லோவாப்

பாங்குன்ற மேனிய பரமர் போலும்

எண்குணத்தார் ரொண்ணிரவர் போலும்

இடைமருது மேனிய ஈசனாரே.

திருவிடைமருதார் - திருத்தாண்டகம் 4.

இவ்வாறு, பண்பு தொழில் பயன் என்னும் ஏதுக்களால் காட்டும் உவமை, ஒன்றோடொன்றுக்கும், ஒன்றோடு பலவற்றிற்கும் பலவற்றோடு ஒன்றுக்கும் ஒப்புமைப்படுத்துமென்பது கண்டோம். மற்றும் உவமையாவது தொகையுவமை பென்றும் விரியுவமையென்றும் இருவகைப்படும்.

விரியுவமை

பொன்னொப் பாணை பொன்னிற்குடர் போல்வதோர்

மின்னொப் பாணை விண்ணோரு மறிக்கலா

ரன்னொப் பாணை யரத்துறை மேனிய

தன்னொப் பாணைக் கண்டிரநாந் தொழுவதே.

திருஅரத்துறை - திருக்குறுத்தொகை 8.

தொகை யுவமை (உ-ம்)

செம்மலர்க் கமலத்தோலுந் திருமுடி கானமாட்டான்

அம்மலர்ப்பாதங்காண்பா னுழியா னசுழந்துங்காணான்

நின்மல னென்றங் தேத்து நினைப்பினை யருளிராரும்

நம்மல மறுப்பர் போலு நனிபள்ளி யடிகளாரே.

திருநனிபள்ளி - திருநேரிசை 6.

மற்றும், பொருளொருக்கா லுவமையாயும், உவமை யொருக்கார் பொருளாயும் ஒரு தொடர்ச்சிக்கண்ணே வருவதாகிய “இதரவிதர” வுவமை பென்பதும் ஒன்றுண்டு:—

விழுமணி யயிலெயிற் றம்பு வெய்யதோர்

கொழுமணி நெடுவரை கொளுவித் கோட்டினார்

செழுமணி மிடற்றினர் செய்யர் வெய்யதோர்

கெழுமணி யரனினர் கெடில வாணரே.

திருக்கெடிலவாணர் - பண் - கார்தாரம் 4.

மற்றும் பலவகை வுவமைகள் உள. அவற்றுள் சில கூறுதும்:—

சமூச்சய வுவமை (உ-ம்)

கிடந்தபாம் பருகுகண் டரிவை பேதுறக்

கிடந்தபாம் பவனையோர் மயிலென் றையுறக்.

கிடந்தநீர் சடைமிசைப் பிறையு மேங்கவே

கிடந்துதா னகுதலைக் கெடில வாணரே.

திருக்கெடிலவாணர் - பண் - கார்தாரம் 8.

எ ம ா ங் க த் தி ள வ ர ச ன்

ஸ்ரீமான் T. N. சேஷாசல ஐயர் BA. BL.

எ மு தி ய வே ர ி

செந்தமிழ்க்காதை.

கலாநிலயம். வேளாளர் வீதி. புரைசைவாக்கம் சென்னை. விலை ரூ. 1—4—0

மறுபொருளுவமை (உ-ம்)

நிதியொப் பாணை நிதியிற் கிழவனை
விதியொப் பாணை விண்ணோரு மறிகிலா
ரதியொப் பாணை யரத்துறை மேவிய
கதியொப் பாணைக் கண்டிரார் தொழுவதே.

திருஅரத்துறை - திருக்குறள்தொகை 5.

மற்றும் தண்டியாசிரியர், உண்மையுவமை, புகழு
வமை, நிந்தை உவமை, நியமவுவமை, அநியவுவமை
ஐயவுவமை, இன்சொலுவமை, தெரிதரு தேற்ற
வுவமை, விபரீதவுவமை, இயம்புதல் வேட்கையுவமை,
பலபொருளுவமை, விகாரவுவமை, அபூதவுவமை,
பலவயிற்போலியுவமை, ஒருவயிற் போலியுவமை
கூடாவுவமை, பொது நீங்குவமை, மாலை யுவமை என்
பன் கூற்றார். அவற்றின் தொகைச் சூத்திரம்:—

விரியே தொகையே யிதர விதர
முறைபெறு சமுச்சய முண்மை மறுபொருள்
புகழ்த் தனிந்தை நியா மரியம
மையத் தெரிதரு தேற்ற மின்சொல்
எய்திய விபரீத மியம்புதல் வேட்கை
பலபொருள் விகார மோக மபூதம்
பலவயிற் போலி பொருவயிற் போலி
கூடா வுவமை பொதுநீங் குவமை
மாலை பென்னும் பால தாகும்.

பொருளணியியல் 31.

இவற்றை வேறு வகையில்

“அற்புதம் சிலேடை யதிக்யம் விரோதம்
ஒப்புமைக் கூட்டம் தற்குறிப் பேற்றம்
விலக்கே யேதுவென வேண்டவும் படுமே”

என்றார். இவ்வாறு விரித்த உவமைகளில் உவமைய
அடைக்கு உவமான அடை “மிகுதலும், குறைதலும்,
தாழ்தலும், உயர்தலும், பால்மாறு படுதலும், பாகுபா
டுடைய” வென்று கூறுவார். அவற்றை உணர்த்தும்
உவமைச் சொற்கள்

“போல, மான, புரைய, பொருவ
நேர, கடுப்ப, நிகர, நிகர்ப்ப
வேர, வேய, மலைய, வியைய,
வொப்ப வெள்ள வுறழ வேற்ப
வன்ன, வணைய, வமர வாங்க
வென்ன விகல விழைய வெதிரத்

துணை தூக் காண்டாங்கு மிகுதகை வீழ
இணைசிவன் கேழற்றுச் செத்தொடு பிறவும்
நவைதீர் பான்மை யுவமைச் சொல்லே”
பொருளணியியல். 34.

என்பது காண்க. அவ் வுவமைகளினின்று உருவகம்
பிறங்கும்.

“உவமையும் பொருளும் வேற்றுமை யொழிவித்
தொன்றன மாட்டினல் துருவத மாறும்” என்பார்.
இவ்வாறு உவமைகள் அணியியலில் வருக்கப்பட்டன
வற்றை அடிப்படையாய்க்கொண்டு தர்க்கத்தில் உவ
மானப் பிரமாணத்தை நோக்கிப்பார்.

உவமானப் பிரமாணமாவது உவமானத்தை அடிப்
படையாய்க்கொண்டதொரு பிரமாணமாகும். அதி
தேச வாக்கியப்பொருள் நினைவொடுக்கிய ஆவின்
ஒப்புமை விசிட்ட பிண்ட ஞானம் உவமானம். காட்
டுப் பசுவை ஒருவன் காணநேரித்திரானேனும், வனத்
திற சென்ற ஒருவனிடம் இவ்வனத்தில் காட்டுப்பசுக்
கள் இருக்கின்றன என்பது உணர்த்தானாதலின், அந்
நினைவு காட்டிற் செல்லுங்கலை, இடையன் வயமில்
லாததேதார் பசு சுயேச்சையாப்த் திரிவது கண்டவுட
னே இது பசுவைப் போலிருப்பினும், இடையன் வச
மிராத மனிதரைக் காணும்போதே வெருண்டோடுவ
தால், பசுபோன்று அத்தன்மையாவும் உடைய இது
காட்டுப் பசுவே பென்று துணிகின்றான். இதுவே
உவமானப் பிரமாணத்தாலறியு முறை. இப்பிரமாணம்
பிரத்தியட்சப் பிரமாண சம்பந்தமாய் அந்நினைவால்
விசிட்டபிண்ட ஞானம் பெற்று உவமிதி யிது வென
நிச்சயிக்கும் உவமிதி ஒப்புமை ஞானத்தாலுண்டா
வதுபோன்று விதர்மம் ஞானத்தாலுண்டாகும். உவ
மானத்தில் அடங்காப்பொருளை உவமான முறையில்
அப்பர் விளக்குவது காண்க:—

பிறவாதே தோன்றிய பெம்மான் றன்னைப்
பேணாதா ரவர்தம்மைப் பேணு தானைத்
துறவாதே கட்டடறுத்த சொதியானைத்
துறநெறிக்குத் துறநெறியாய் நின்றான் றன்னைத்
திறமாய வெத்திசைக்குத் தானை யாகிக்
திருப்புன்கூர் மேவிய சிவலோகனை
நிறமா மொளியானை நீரோனை
நிதனே நென்னே நான் நினையா வாறே.
திருப்புன்கூருத் திருநீருத் திருத்தாண்டகம் 1.

ஐயலியஸ் ஸீஸர்

[ஓர் ஷேக்ஸ்பியர் நாடகம்]

[251-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

அங்கம் 3. களம் 1.

இடம்:—உரோமாபுரி. செனட்மண்டபம். செனட்
சபையினர் வீற்றிருக்கின்றனர்.
செனட் சபைக்குச்செல்லும் விதியில் சனக்கூட்
டம். அதற்கிடையே, ஆர்ட்டிமிடோரஸும் நிமித்த
களும் இருக்கின்றனர். வாத்தியம் முழங்குகின்
றது. ஸீஸர், ப்ரூட்டஸ், காஸ்லியஸ், காஸ்க்கா,
டெவியஸ், மெட்டல்லஸ், ட்ரெபோனியஸ்,
லின்னா, ஆண்டனி, லெபிடியஸ், பாபிலியஸ் லீனா,
பப்லியஸ், மற்றவர்களும் வருகின்றனர்.

ஸீஸர்:—மார்ச்சு மத்தி வந்துவிட்டது. (1)

குறிப்பு:—பாபிலியஸ் லீனா என்பவனும், பப்லியஸ்
என்பவனும் செனட்சபை அங்கத்தினர். விரிவிரோவும்
ஒரு செனட் சபை அங்கத்தினன்; ஆனால் அவன் இப்
பொழுது இங்கில்லை. லெபிடியஸ், என்பவன் உரோமப்
பெருமக்களில் ஒருவன். பிறகு இவன் ப்ரூட்டஸ் முத
லானவர்களுக்கு விரோதமாய் ஆண்டனியுடன் சேர்ந்து
கொள்வான்.

(1) முன் (அங்கம் 1. களம் 2). “மார்ச்சு மத்தியைக்
கருத்தில் வைத்துக்கொள்” என்று தனக்கு எச்சரிக்கை
செய்த நிமித்தகளை இப்பொழுது ஸீஸர் கும்பலிற் கிடையே
பார்த்து, “ஏ, இதோ மார்ச்சுமத்தி வந்துவிட்டது.
ஒன்றும் கோவிலில்லையே. உன் ஜோவியம் எல்லாம் என்ன
வாயிற்று?” என்று பரிசுசெய்கின்றான்.

ஏப்ரல் 7, 1932]

கலாநிலயம்

275

நிமித்தகன்:—ஆம், ஸீஸர்; எனினும் போய்விட்
வில்லை. (2)
ஆர்ட்டிமிடோரஸ்:—ஸீஸரே, வாழ்க! இப்பத்
திரத்தைப்படி. (3)

டெஸியஸ்:—ஒய்வுநனி யுனக்கு வாய்த்தநேரத்தில்,
பணிவுடைய தன் விண்ணப்பமிதனை நீ படித்துப்
பார்க்குமாறு ட்ரெபோனியஸ் விழைகின்றான் (4).
ஆர்ட்டிமிடோரஸ்:—ஓ ஸீஸர், எனதை முதலிற் படி.
ஏனெனில், ஸீஸரை அண்மிப்பற்றிய விண்ணப்
பம் எனது பெரியோர் ஸீஸரே, இந்நினைப்படி. (5)
ஸீஸர்:—எம்மையே பற்றியது கடைபிடிக்கக் கருதப்
படும. (6)

ஆர்ட்டிமிடோரஸ்:—ஸீஸரே, தாழற்க, இப்பொழுது
தேபடி இதனை.

ஸீஸர்:—என்ன! பித்தனே இந்தப் பயல் (7).

பப்லியஸ்:—அடே! இடம் விடு. (8)

ஸீஸர்:—என்னிது! விதிபிரா உங்கள் விண்ணப்பங்
களை வற்புறுத்துகின்றீர்? சபைமண்டபத்திற்கு வா
ருங்கள்.

[மற்றவர் பின்தொடர், ஸீஸர் சபைமண்டபத்திற்
குள் செல்கின்றான். சபையினர் எல்லோரும் எழு
ந்து நிற்கின்றனர்]

பாபிலியஸ்:—நீங்கள் முயலுங்கருமம் இன்று தழை
க்கவேண்டுமென்று கோருகின்றேன்.

காஸ்லியஸ்:—எக்கருமம், பாபிலியஸ்?

பாபிலியஸ்:—நன்று, விடை தருக (9)

[ஸீஸருக்கருகு செல்கின்றான்]

ப்ரூட்டஸ்:—பாபிலியஸ்லீனா யாது சொல்லினான்?
(10)

காஸ்லியஸ்:—இன்று நம் கருமம் தழைக்கவேண்டு
மென்று கோரினான். நம்முடைய நோக்கம் வெளி
யாய்விட்டதென அஞ்சுகின்றேன்.

ப்ரூட்டஸ்:—பார், எப்படி அவன் ஸீஸரின் பால் மண்டு
கின்றான்! உற்றுநோக்க வலை.

காஸ்க்கா:—காஸ்க்கா, சடிதியிற் செய்திடு. ஏனெ
னில், இடையூறு நேருமென்றஞ்சுகின்றோம். ப்ரூட்
டஸ், என் செய்? இது வெளிப்பட்டால், காஸ்
லியஸ் அல்லது ஸீஸர் ஒருபோதும் திரும்பமாட்
டான்—என்னையே கொண்டுக்கொள்வேன். (11)

ப்ரூட்டஸ்:—காஸ்லியஸ், கலங்கற்க; பாபிலியஸ்லீனா,
நம்முடைய செய்திகளைப்பற்றிப் பேசுகின்றானவன்.
பார், புன்னகை புரிகின்றானவன்: ஸீஸரும் வேறு
பாடடைகின்றிலன். (12)

காஸ்லியஸ்:—ட்ரெபோனியவிற்குத் தன் வேளைதெரி
யும்—பார், ப்ரூட்டஸ், மாரக் ஆண்டனியை வழியி
னின்ற விலகக்கொண்டேருகின்றான். (13)

[ஆண்டனியும் ட்ரெபோனியஸும் போய்விடுகின்ற
னர். ஸீஸரும் செனட்சபை அங்கத்தினரும் தத்தம்
ஆதனங்களில் அமர்கின்றனர்]

டெஸியஸ்:—மெட்டல்லஸ் வலிம்பார் எங்குள்ளான்? அவன்
சென்று இப்பொழுதே தன் மனுவை ஸீஸருக்குச்
செய்துகொள்ளட்டும்.

ப்ரூட்டஸ்:—கேட்கின்றான்: அருகடர்ந்து அவனைத்
தொடர்ந்துபேசுங்கள்.

ஸின்னா:—முதலில் கையை ஒங்கவேண்டியவன்
காஸ்க்கா, நீயே.

காஸ்க்கா:—காமெல்லோரும் ஆதனம் யிருக்கின்
றோமோ?

(2) “இந்நான் வந்ததெயொழிய இன்னும் கழியவில்
லையே. கழிந்தபின்னன்றோ என் ஜோவியம் பலித்தது,
இல்லை, என்று இயம்பலாம். பின்னர் பார்த்திரு; தெரி
யும்” என்னும் பொருளில் நிமித்தகன் எதிர்விளம்பியது
இது.

(3) முன்களத்தில் நாம் கண்ட ஆர்ட்டிமிடோரஸ்
இவன். ஸீஸருக்கு விரோதமாக நிகழும் சதியாலோசனை
களை வெளிப்படுத்தி எழுதியுள்ள இப்பத்திரத்தை நீட்டு
கின்றான்.

(4) ஆர்ட்டிமிடோரஸ் நீட்டிய பத்திரத்தில் அடங்கி
யிருப்பதை டெஸியஸ் அறிந்திரானேனும், அதனால் தம்
கொடிய சூழ்ச்சி வெளிப்படலாம் என்று ஐயுற்று அஞ்சி,
அதனை ஸீஸர் படிக்காவண்ணம் இடையூறு செய்யுந் தந்
திரமாய், இவன், ட்ரெபோனியஸ் செய்துகொள்ளும்
விண்ணப்பமென்று வேறொர் பத்திரத்தை விரைந்துகீட்டு
கின்றான்.

(5) எப்படியேனும், தான் கொடுத்த காகிதத்தை முத
லில் ஸீஸரைப் படிக்கவைக்கவேண்டுமென்று, ஆர்ட்டி
மிடோரஸ் தன்னால் ஆனபாடு படுகின்றான். “என் விண்
ணப்பம் என்னேப்பற்றியதன்று; உன்னேப்பற்றியதே—
உன்னுடை நன்மைக்கே; ஆதலின் முதலிற்படி” என்று
மன்றுகின்றான்.

(6) மிகவும் பெருந்தன்மை வாய்ந்த பதில் இது. ‘எம்
மையே’ என்பது பெருமிகத்தில் வந்த பன்மை. என்
னைப்பற்றியதாயின் அதற்கொன்றும் அவசரம் இல்லையே.
மற்றவர்கள் குறைகளை எல்லாம் தீர்த்து முடிந்தபிறகே
நான் என்னேப்பற்றிக் கருத இசைவேன்—என்கின்றான்.

(7) விதிவிலாதலின், முன் நிமித்தகனைப் பத்திர
ன்று புறக்கணித்ததுபோலவே ஸீஸர் இன்னையும் நடத்து
கின்றான்.

(8) ஸீஸர் ஆர்ட்டிமிடோரஸைப் புறக்கணித்தவுடன்
பப்லியஸ் அவனை அகற்றிவிடுகின்றான். இல்லையெனில்
ஒருகால் ஆர்ட்டிமிடோரஸ் வெளிப்படையாகச் சொல்லி
விட நேர்ந்திருப்பினும் இருக்கலாம். பப்லியஸ் சதியா
லோசனைக் காரர்களில் ஒருவன் அல்லன் எனினும், பாபி
லியவிற்குத் தெரிந்திருப்பதுபோல் இவனுக்கும் விட
யம் தெரிந்திருந்து, ஸீஸரின் கொலை நடைபெறவே
விழைந்தவனாய், ஆர்ட்டிமிடோரஸை விரைந்து விலக்கி
னாலே, அல்லது, ஒன்றுத் தெரியாமலே, ஸீஸர் அவனை
அவமதித்தகற்கினங்கத் தானும் அவமதித்தகற்றினாலே
ஐயமறத் தெரிந்து இயம்ப இயல்வதில்லை.

(9) நடைபெறவிற்குக்கும் விடயம் தனக்குத் தெரியு
மென்பதைக் குறிப்புணர்த்திவிட்டு ஸீஸரின்மீடம் சென்ற
விடுகின்றான் பாபிலியஸ்.

(10) பாபிலியஸ் அகன்றதும், ப்ரூட்டஸ் வந்து காஸ்
லியஸை வினவுவது இது.

(11) நாம் காரியத்தை முடிப்பதன்முன் நம் இரகசியம்
வெளியாகிவிடுமானால் நான் உடனே தற்கொலைபுரிந்து
கொண்டுவிடுவேன். வெளிப்படாவிடில் ஸீஸர் மாண்ட
வனாவான். ஆதலின் இம்மண்டபத்தைவிட்டு எங்கெனிரு
வரில் ஒருவரே மீண்டு செல்வார்—என்பது பொருள்.

(12) பாபிலியஸ் ஸீஸருக்கருகு மண்டியதைக் கண்டு
ப்ரூட்டஸ் முதலில் அஞ்சினாலினும், பிறகு இவன்
சிரிப்பதையும் ஸீஸரின் முகக்குறி மாறுதிரும்பதையும்
கண்டு, பாபிலியஸ் தம் சதியை ஸீஸருக்கு வெளிப்படுத்த
வில்லை என்பதுணர்ந்து அச்சம்நீங்கிக் காஸ்லியஸையுந்
தேற்றினான்.

(13) ஸீஸரின் கண்பனாகிப் மாரக் ஆண்டனியை,
எதோபேச்சுக்கொடுத்து ட்ரெபோனியஸ் அழைத்துக்
கொண்டுபோய்விடவேண்டுமென்பதும், ஸீஸரின் கட்
டனைப்படி நாட்டைவிட்டு அகற்றப்பட்டிருக்கின்ற தன்
தம்பியை மன்னித்து அவன் மீளாமாறு அருளவேண்டு
மென்று மெட்டல்லஸ்வலிம்பார் ஸீஸரிடம் சென்று
இறைஞ்சவேண்டுமென்றும், அப்பொழுது அவன்சார்பு
பேசு வருபவர்போல் மற்றச் சதியாளர்களும் ஸீஸரைச்
சூழ்த்துகொள்ளவேண்டுமென்றும், அச்சயம் காஸ்க்கா,
முதலில் ஸீஸரைக் குத்தவேண்டுமென்றும், பிறகு மற்ற
வரும் குத்துவதென்றும் சங்கேதம் செய்துகொண்
டது. படிபடி நடக்கத் தலைப்படுகின்றது.

ஸீஸர்:—வீஸரும் அவன் செனட் சபையினரும் நேர்செய்ய வேண்டுமபடி இப்பொழுது தவறியிருப்பது எது? (14)

மெட்டல்லஸ் ஸீம்ப்ர்:—இணையரிய உயர்வுடையாய், திறனுடையாய், வலியுடையாய், மகா வீஸரே, நின் ஆதனத்தின்மூன் தாழ்வுடைய இதயமொன் றை மெட்டல்லஸ் ஸீம்ப்ர் கிடத்துகின்றான். (15)
[முழங்காற்படி யிகின்றான்]

ஸீஸர்:—நினை நான் தடுக்கவேண்டும், ஸீம்ப்ர். (16)
இந்த ஓடுக்கங்களுள் இந்தக்கீழைய வணக்கங்களுள், மனிதப் பொதுஇனத்தவர் இரத்தத்தை உருக்கி, முன்விதிபையும் முதற்கட்டையையும் சிறுபிள்ளைச் சட்டமாக மாற்றலாம் (17). இழுதைகளை இனக்குகின்றவைகளால், தனது உண்மைப்பணி னின்றி கரையப்பெறாமொரு அடங்கா விரை தாங்கியுள்ள வீஸரென வெண்ணி வீணாக வாரக் குமோர் மதியிலே ி ஆகாதே (18). இனிய சொற்கள், தாழ்ந்து கோணிய வணக்கங்கள், கயமைக்குக் கலிசைக் கொஞ்சல்கள், என் மனத்திலிருப்பன இவை. ி வீஸர்தும் இறைஞ்சியும் அவன்பொருட்டுக் கொஞ்சுவாயின், உன்னை ஓர் காயெனவே என் வழியினின்று, உதைத்தெறிவேன். சிறையிழையான் வீஸர்; காரணமின்றித் திருப்தியடையவு மாட்டான், இதனை அறி. (19)

மெட்டல்லஸ் ஸீம்ப்ர்:—என் னுடன்பிறந்தோன் தன் டனையைத் தவிர்த்துமாறு மாபெரும் வீஸரின் செவிதனில், எனதிலும் இனியதாய் இசைக்கவல்ல தகவுடைய குரல்தான் ஒன்று இல்லையோ?

(14) வீஸியிலே என்னைக்குழந்துகொண்டு நீங்கள் செய்த விண்ணப்பம் யாதென்று இப்பொழுது சொல்லுங்கள்—நான் தீர்க்கவேண்டிய குறை யாது? என்பது பொருள். நானும் என்னுடைய செனட்சபையும்?—என்று மன்னருக்குரிய மரபிலேயே வீஸர் இயற்கையாய் பேச வது கருத்தாகிறது.

(15) மெட்டல்லஸ் ஸீம்ப்ரும் தன்னைப் படர்க்கையில் பேசிக்கொள்கின்றான். முழங்காற்படியிட்டு, வீஸர் வீற்றிருந்த ஆதனத்தின்மூன் தான் மார்புற விழுந்து வேண்டிக்கொள்ளப்போகதை தாழ்வுடைய இதய மொன்னைத் கிடத்துகின்றான் என மிகவும் தாழ்மையுடன் பேசுகின்றான் இவ்வஞ்சுகள்.

(16) இப்படிச் முழங்காற்படியிட்டு என்னை ி பணிய வேண்டா—அதற்கிடம்கொடேன்; என்பது பொருள்.

(17) மனிதப் பொதுஇனத்தவர் - சாதாரண ஜனங்கள்; தானே அவர்போலின்று தன் தனிச்சிறப்பினன் என்கின்றான் வீஸர். இரத்தம் என்பது இங்கு மனஉறுதியைக் குறிக்கின்றது. இரத்தத்தை உருக்குதலாவது மனதை இனக்கச்செய்தல். முன்விதி, என்பது 'பண்டைவினை' என்பதுபோல்தோன்றுகின்றதேனும், இங்குத்தான் முன்னே விதித்த ஆக்கினையையே வீஸர் குறிக்கின்றான். முதற்கட்டைய - முதலில் தான் இட்ட கட்டை. சிறு பிள்ளைச் சட்டம் - சிறு பிள்ளைகள் ஒன்றுகூடி விளையாடும்போது தமக்குள் ஏற்படுத்திக்கொள்ளும் சிபந்தனைகள். இதனை அவர் கீழிடத்திற்குமிடம் மனம்போன படியெல்லாம் மாற்றிக்கொள்வார். நான் சாதாரணமனிதனொருவனு யிருந்தால், இப்படி அடங்கி ஒடுங்கி வணங்குவதைக் கண்டு மனமிளகி, முன் நான் இட்ட கட்டையைச் சிறுபிள்ளைச் செய்திபோல் எளிதில் மாற்றி விட நேரலாம்.

(18) இழுதைகள் - முழுமுடிகள். என் உறுதியைக் கரைத்து உன்பால் இரக்கம் கொள்ளும்படி செய்துவிட்ட முடியும் என்று எண்ணாதே. குக்கலிசைக் கொஞ்சல் - நாய் போற்கொஞ்சுதல். இழுதையர்களை இனக்குகின்றவைகள் என்றதை வீஸர், இனியசொற்கள் முதலிய மூன்றினால் விரித்துரைக்கின்றான்.

(19) என் கட்டளைகள் ஒருபோதும் பிழையுடையன வாய் இரா. அவை பிழையுடையனவென்று என்னை என் னச்செய்ய வேண்டுமாயின், தக்க காரணங்கள் காட்ட வேண்டும். அப்படிக்கின்றி வீஸைக் கொஞ்சுவதால் பயனில்லை.

(20) என் தம்பிக்காகப் பரிந்துபேசி வீஸரை இணக்க வல்லவர் வேறொருவர் இல்லையோ?

கம்பராமாயணம்

ஆரணிய காண்டம்—5. சூர்ப்பணகைப் படலம்.

[255-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

அரக்கியோ வறிவது தவத்தின் பேருமையே துணிகளைக் கிறுதிகாட்டுவான் நின்றவன் வரக்கி, இராமனைக் காணலும், 'யாவனோவின், எந்தத் தேவனோ' வென வையுற்று, சுற்றையஞ் சடையவன் கண்ணிற் காய்தலா விற்பவ னன்றுதொட் டின்று காறுந்தா னற்றவ மியற்றியவ் வரங்க னல்லுருப் பெற்றன னுமெனப் பெயர்த்து மெண்ணுவான் [சுற்றையாகிய அழகிய சடையையுடைய சிவபிரான், தன் நெற்றிக் கண்ணால் எரித்ததால் சாம்பராக உதிர்ந்து அங்கமில்லாதவனாகிய மன்மதன், அன்றுமுதல் இன்று வரையில் நல்ல தவஞ்செய்து, முன்னிலும் நல்ல உருவத்தைப்பெற்று இங்கு வந்துள்ளபோதும்—என்று எண்ண வாயினான்]

சூரபன்மன் முதலாய் அவுணர்களால் பேசிடருற்று கைந்த அமரர்க ளாய்முறு தன்னையுத் துறக்குந்

தன்மை தங்கப்பெற்ற காமதேவன் அருந்தவமியற்றி முன்னிலும் பன்மடங்கு பொலிவுமிக்க இந்நல்லுருவெய்தித் தன்னெதிர் தோன்றினோவென வையுற்று அகிசயங்கொண்ட இவ்வரக்கிசூர்ப்பணகையின் சிந்தனையையே, அமரருக்குக் காதுநுதலாய்த் தன்பால் வந்தடைந்த ிடதர்கோமானே நோக்கிய தமயந்தியின் சிந்தனையும் ஒருவாறு ஒத்திருக்கின்றது. இவ்விதர்ப்பநகர் வேந்தன்பாவை,

மங்கையர் நிறையு நாணங்

கவர்த்திட வனப்பு வாய்ந்த

இங்குவன் நன்னை ஞால

மின்புறப் படைத்தி லானேல்

திங்களங் கண்ணி வேய்ந்த

செஞ்சடைக் கடவு னெங்கங்

பைக்கழை மத்திகக் கொன்ற

படுபழி நீரு மாறே

[மாதர்தம் நிறையையும் நாணத்தையும் கவர்த்துகொள் ளும்படி அழகுவாய்த்த இவனை, உலகம் கண்டு இன்ப மடையும்வண்ணம் படைத்திராளுயின், சந்திரனையும் அழகிய கொன்றை மாலையையும் சூடியிருக்கின்ற சிவந்த சடையையுடைய சிவபிரான், பசுமையான கரும்புயில்லையுடைய மன்மதனைக் கொன்ற பழியை எவ்வாறு தீர்த்திருப்பான்] என்று தேறினானே அதிவீரராம பாண்டியன் பரிவு மிகப் பாடுகின்றான். மன்மதனை இழப்பித்த இவ்வுலகத்திற்கு ஈடுசெய்யச் சிவபிரான் இவனைச் சிறுட்டித் தான் என்று தமயந்தி சொல்வதற்கு எதிராக, இவ்வரக்கி இங்கு, மன்மதன் தன் பெருந்தவ முயற்சியால் நல்லுருப்பெற்று மீண்டான் என னுமீவ்வேற்றுமை இவ்விருவர்தம் பிறப்பிற்கும் பரிச்சித்கும் ஏற்றபடி அமைந்திருக்கின்றது. கடவுளாகத், கருணை நீதி முதலியகுணங்களைக்காட்டி, இவ்வுலகத்தின் ஆற்றலிற்குள்ளே இராவணன் தங்கை சூர்ப்பணகை அதிகமும் நம்பிக்கையுடையவளாயிருந்தால் இயற்கை. கடும்தவங்கள் செய்து தன் முன்னோன் பெற்றுள்ள ஆற்றல்களை நன்கு கண்டு இவளுக்குத் தவப்பயனுப் மன்மதன் தன் னுருப்பெற்ற பாண்டியை மனத்து முந்தறவந்து தோன்றுகின்றது. தவத்திலும், தெய்வத்திருவருளும் நீதியும் அதிகமாய் நினைக்கப்பயின்றன மடந்தை தமயந்தியோ, சிவபிரானே, சிறுட்டித்தானெனச் சிந்திப்பாளாயினாள்.

தவத்தின் மகிமையே இச்சூர்ப்பணகையின் மனத்து முன்னணி நின்றதென்பது, தவக்கோலங்கொண்டிருந்த இராமனை நோக்கி,

எவன்செய வினியவில் வழகை பெய்திடுறே

எவன்செயத் திருவுடம் பலச நோர்கின்றே

எவன்செயத் தைப்பகிர் நளின நாட்டத்தான்

தவன்செயத் தவன்செயத் தவனெ னென்கின்றான்

[இனிய இந்த அழகை எய்திய இவன், எதற்காக, இவ்வுலகு விண்போகும்படி தன் அழகிய உடம்புடாத் தவஞ்செய்கின்றான்? பார்த்துக்கப்ப புகழை விளைக்கும் இந் தத் தாமரைபோன்ற கண்களையுடைய இவன் தவம்செய்யும்படி அந்தத் தவத்தான் செய்துள்ள அருந்தவம் யாதோ— என்று எண்ணுகின்றான்]

என்னும் பாசுரத்தால் சினக்குகின்றது. தவமேதவஞ் செய்பப் புகுமென நினைக்கும் நீர்மையளாவது தச முகன் தங்கைக் கருமைமயன்று. வரம்பெறத் தவஞ் செய்வார் பிறர் பிறர்; மற்று அத்தவமே தவஞ்செய்து பெறுதற்கி யாதேயுளது? இத்தனை அழகுடைய பொருவன் தன்னைப் பூண்டொழுகுகின்றான் என்ற பெருமையல்லால் தவமே பெறவல்லபேறு வேறில்லை என்னும் கொள்கையால் சூர்ப்பணகை இவ்வண்ணம் சொல்லுபவாள்.

TOPICS OF THE DAY

Order Your Copy

Gandhiji in England

And The Proceedings of The Second R.T.C.

Re. 1-8-0

The book begins from the Truce and contains a complete and comprehensive account of the Mahatma's voyage to England as the accredited Ambassador of India; his wonderful reception at various places, the addresses presented to him and his replies thereto; together with an account of the Proceedings of the 2nd R. T. C., verbatim reports of the speeches of the Mahatma, the Prime Minister Mr. Macdonald, Lord Sankey and other important pronouncements made by the other members of the Conference including the final statement of the Premier both at the R. T. C. and the House of Commons and the magnificent support of Lord Irwin in the Lords' Debate; his visit to the King and various other activities in England and the Continent bringing the story up to his return and landing at Bombay. A book of surpassing interest and useful addition to the history of the World.

Life of Barrister Savarkar

BY CHITRA GUPTA

The story of the life of this famous patriot written by a close friend is packed with thrilling incidents, of how as a Leader of the revolutionist party he led the movement in India and in England, how he was arrested and his dramatic escape at Marseilles by jumping out through the port-hole of the ship. A book of enchanting interest and full of interesting lessons to our New India.

Re. 1-8

Those, who like to know something of V. D. Savarkar's views, will do well to read his own books, for example:—

1. Hindutva	Rs. A.
2. An Echo from the Andamans.	1 4
3. Hindu-Pad-Padashahi: or a critical Review of the Hindu Empire of Maharashtra. By Vinayak Damodar Savarkar with an introduction by Dr. R. C. Majumdar, M.A., Ph.D., Dacca	1 0
	3 0

B. G. PAUL & Co.,

Publishers

12, Francis Joseph Street, MADRAS.

ஆயுர்வேத வித்வான் B. V. பண்டிட் அவர்களின்

குழந்தைகளுக்கு :

கவனிக்க "சுத்வைத்யசாஸி" நடுச்சங்கு

டானிக்குகள் :

பூக்கர கஸ்தூரி மாத்திரை
கோரோஜனை மாத்திரை
சித்ர தைலம்,

சாவனப்பிராசா
திராசுபிராக
பாதாமி ரசாயனம்

"பால சதா" (Reg.)

ஜீவஸூதா (Reg.)

அமிர்தாமலகதைலம்
குழந்தை கட்டிக்கும்
ஜ்வரக் கட்டிக்கும்

பிருங்காமலக தைலம்
ஸ்பெஷல் மருந்து 15 நாட்
களுக்கு ரூ. 2-0-0.

டிப்போ:

பம் பாய்.

கல்கத்தா.

மலகாமலகதைலம்
மலகாமலகதைலம்
கோரோஜனை மாத்திரை
பிரான்சு:
மதுரை.
காஞ்சிபுரம்

கலாநிலயம் 1930-வது வருடம் 3-வது வால்டியம்.

தலையங்கங்கள்:—அறியாமை வேண்டப்படும் 4. சயநலச் சோதனை 8. விஷயத்திற்கேற்ற விளம்பரம். முயலுக்கு முயல்வேண்டா. விளம்பரமில்லாத வெட்கக்கேடு. கல்லாதபேர்களே நல்லவர்கள் 3. நாணத்தால் நைவார்திரம். வாலின் லீனம். பெருமையின் பெருமை...முதலிய கட்டுரைகள் ஐம்பது. உலகியலோடு வாழ்க்கையின் தத்துவத்தை விளக்குவன.

கம்பராமாயணம்:—(T. N. சேஷாசலம் ஐயர், B. A. B. L.) அயோத்தியா காண்டம் முதலிரண்டு படலங்களின் விளக்க ஆராய்ச்சி. அரசியலுக்குரிய அறங்களில் திருவள்ளுவர் வேத வியாசர் முதலானோருக்கும் கம்பருக்கும் உள்ள வேறுபாடு 25-கட்டுரைகளில் விளக்கப்பட்டுள்ளது. ஸ்ரீமான் சோமசுந்தர பாரதியார் வரைந்துள்ள, “தசரதன் குறையும் கைகேசி நிறையும்” என்னும் நூலிற்குரிய பொருளும் முடிவும் கம்பருடைய கருத்திற்கொவ்வாதன வென்று 25-கட்டுரைகளில் வாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

குறுந்தொகை:—(K. இராமரத்தம் ஐயர், B. A.) புத்தகமாய் இப்பொழுது கிடைக்காத இச்சங்கநூற் செய்யுள் நானூறும் விளக்கமான உரையுடன் பதிப்பிக்கப் பெற்றிருக்கின்றது.

அப்பர்:—(E. N. தணிகாசல முதலியார், B. A. B. L.) அப்பர் அறுபத்துநான்கு கலைகளையறிந்து கையாண்ட பெருமை விளக்கப்பெற்றிருக்கின்றது.

இலஞ்சிப்பாவை:—(T. S. நடராஜபிள்ளை, B. A. B. L.) Sir Walter Scott என்பவர் ஆங்கிலத்தில் பாடிய Lady of the Lake என்னும் காவியத்தைத் தழுவி எழுதிய கதை. மானத சாத்திரம்:—(T. P. மீனாட்சிசுந்தரம் M. A., B. L.) ஆங்கிலமுறையைத் தழுவி, நடத்தை, உணவு நாட்டம், அழுமை, சிரிப்பு, தன்னெடுப்பு, தன்னெடுக்கம், புணர்ச்சி, இணை விழைச்சி, விளையாட்டு முதலியவைகளின் தத்துவங்கள் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

தமிழ்ப் பாடம்:—விஸ்ஸிபாரதம் கிருஷ்ணன் தூதர் சருக்கமும், அஷ்டப்பிரபந்தமும் போதிப்பதுடன், புணர்லக்கணம் முழுவதும் தெற்றென விளக்கப்பெற்றிருக்கின்றது.

நம்மாழ்வார் வைபவம்:—(K. இராஜகோபாலா சாரியார், B. A. B. L.) விளக்கமான ஆராய்ச்சியுடன், 2-ம் பத்த 6-ம் தசகம் வரையிலும், ஆச்சரிய சூடா இவைகளைத் தவிர, ஆங்கிலத்திலிருந்து மொழிபெயர்த்த கட்டுரைகளும், ஆச்சரிய சூடா மணி என்னும் வடமொழி நாடக மொழிபெயர்ப்பும், சிலப்பதிகாரக் காலவரிசைய அமுத குற விளக்கிய ‘மாதவி மாதவம்’ என்னும் கட்டுரைகளும், தனிப்பாடல்களும், அண்டபுராண ஹாஸ்யப் பாடல்களும், நாயன்மார் சரித்திர உண்மைபோன்ற பல கட்டுரைகளும் நிறைந்துள்ளன.

1931-வது வருடம் 4-வது வால்டியம்.

தலையங்கம்:—அகமே புறம், வாழ்வாங்கு வாழ்பவர் 10. உண்மையில் உழல்வார் திறம் 5. மெய்மையை அலமரச் செய்யலாமோ 4. அருமையினு மருமை 4. மறப்பது முறுதியாமே. நள்ளாள் நகை 4. முதலிய கட்டுரைகள் 50.

கம்பராமாயணம்:—(T. N. சேஷாசலம் ஐயர், B. A. B. L.) கைகேசி சூழ்வினைப் படலம் முதல் அயோத்தியாகாண்டம் இறுதியாக 50 கட்டுரைகளில் ஆராயப்பெற்றிருக்கின்றது.

குளாமணி:—(K. இராமரத்தம் ஐயர், B. A.) இதுகாறும் உரை பெழுதப்பெறாத இந்நூல், உரையுடன் பதிப்பிக்க ஆரம்பமாகி இவ்வாண்டில் ஐந்தாம் செய்யுள்கள் வந்துள்ளன.

யாப்பிலக்கணம்:—உறுப்பியலும், செய்யுளியலில் பாக்களின் இலக்கணமும்.

அப்பர்:—(E. N. தணிகாசல முதலியார், B. A. B. L.) அப்பர் 64 கலைகளைக் கையாண்ட பெருமை விரிவாக வரையப்பட்டிருக்கின்றது.

ஆண்டாள்:—(E. N. தணிகாசல முதலியார், B. A. B. L.) ஆண்டாள் பிறப்பு, இளமை, கல்வித்திறம், அனுபவம், யௌவனம், மதம், சித்தார்த்தம், முத்தி முதலியவைகளின் உண்மை.

மானிட சாத்திரம்:—(T. P. மீனாட்சிசுந்தரம், M. A. B. L.) புலன்களின் அமைப்பும், உணர்வு முதலியவைகளின் தத்துவமும் விளக்கப்பெற்றுள்ளன.

பிலாரோ நாடகம்:—ஆங்கிலப்புவலர் R. B. Sheridan எழுதிய நாடக மொழிபெயர்ப்பு.

நவராத்திரி நாடகம்:—(K. N. சுந்தரேசன், B. A. Hons) ஓர் நவீன நாடகம்.

சிதம்பரதேவர் சரிதம்:—(Dr. V. S. அருணாசலம் பிள்ளை) முத்தியில் மனம் வைத்து உலகத்தில் விவகரிப்பார் பெருமையை உட்கொண்டவோர் நாவல்.

களவியற் காரிகை:—(S. வைபாபிப்பிள்ளை, B. A. B. L.) இதுகாறும் அச்சேறாத நூல். அகப்பொரு ளிலக்கணத்தின் சிறப்பை விளக்கவல்லது.

கந்தபுராணமும் சங்க நூல்களும்:—(பண்டிதர், திம்ம்பா ஐயர்) கந்தபுராணத்தைச் சங்கநூல்களோடு ஒப்புநோக்கி ஆராயும் கட்டுரைகள்.

இவை தவிர, மொழிபெயர்ப்புக் கட்டுரைகள், தமிழிரட்டையர், முதலிய கட்டுரைகள் பல.

ஒவ்வொரு வால்டியிற்கும் விலை வருமாறு:—பைண்ட் செய்யாதது ரூ. 7 8 0
காலிகோ கிஸ்ட் பைண்ட் ரூ. 8 8 0 ஆப்ஸெத் கிஸ்ட் பைண்ட் ரூ. 9 0 0

இவ்விலையில் தபால் அல்லது இரயில் சார்ஜ் அடங்கவில்லை. இந்தியாவில் உள்ளவர்கள் இரயில்வே பார்ஸல் மூலமாகப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். To Pay போட்டு அனுப்புவோம். ஏழெட்டைகளுக்கு மேல் இரயில்வே கட்டணம் ஆகாது. பர்மா, விலோன் இவ்விரண்டு இடங்களுக்கும் ரயிலில் அனுப்பமுடியாத கையால் விலையுடன் தபால் பார்ஸல் சார்ஜ் ரூ. 2—4—0 சேர்த்தனுப்பவேண்டும். மலேயே, தென்னாப் பிரிக்கா முதலிய நாடுகளில் இருப்பவர் தபால் சார்ஜ் ரூ. 3. சேர்த்தனுப்பவேண்டும். இவைகளை வி. பி. யில் அனுப்ப இயலாது. முன்பணம் அனுப்பி எழுதல் வேண்டும்.

வர்த்தமானம்

சர்வகலாசாலைப் பட்டம்:—சென்னைச் சர்வகலாசாலையின் மகாமகோபாத்யாய ஸ்வாமியாத ஐயர், ராஜா ஸர். அண்ணாமலை செட்டியார், திருவாங்குர் சமஸ்தான பெரியாணி முதலிய 12 பேர்களுக்கு டாக்டர்பட்டம் அளித்துள்ளார்கள்.

சிறை சென்ற மாநாடு:—இந்தியச் சட்டசபைக் கூட்டத்தில் கேட்கப்பெற்ற சீசன்விக்கு விடையாக, ஜேம்ஸ் கிரீரர் என்ற கிரீவாகசபை அங்கத்தினர், 1932-ம் வருடம் சிப்பிரவரி மாதத்தில் சட்டமன்றப் புதுஇயக்கம் காரணமாக 1500 பெண்கள் சிறைபுகுந்தனர் என்று கூறியுள்ளார்.

எளிமை பியக்கம்:—ஐரோப்பாவிலுள்ள வியன்னா என்னும் நகரத்தில், மக்கள் எல்லோரும் வாழ்க்கையில் எளிமையைக் கைக்கொள்வோமென்று என்றும் ஆடம்பர உடைகளையும் மற்றச் செலவுகளையும் விட்டு விடவேண்டுமென்றும் ஓரியக்கம் பரவிவருகின்றதாம்.

இரவீந்திரநாதர் பாரதீகப்பிரயாணம்:—பாரசீக நாட்டு அரசர் ஷா இரவீந்திரநாத டாகூரைத் தழுவி நாட்டிற்கு வந்துபோன்ற அழைத்துள்ளார். அவ்வழைப்புக் கிணங்கி அவர் ஏப்ரல் மாதம் 11-ந்தேதி கல்கத்தாவிலிருந்து ஆகாயவீமானத்தில் பாரசீகம் செல்வார் என்றும், அங்கு 15 தினங்கள் தங்குவார் என்றும் தெரிகின்றது.

காலநிலை யறிவிக்கும் கருவி:—கல்கத்தாவிலுள்ள காலநிலை அறியும் இலக்கா உத்தியோகஸ்தரான டாக்டர் A. K. தாஸ் என்பவர் தெற்குப் புவனம் காலநிலையை அறியும் ஒரு புதுக் கருவியைக் கண்டுபிடித்தார் என்றும், அதன் விலை ஒரு அறு வாகின்ற தென்றும், அக் கருவியொன்று, மழை காற்று, புயல் முதலிய நிகழ்ச்சிகளை எளிதில் அறிபலாமென்றும் சொல்கின்றனர்.

கொச்சியின் புதிய மன்னர்:—சமீபத்தில் கொச்சி சமஸ்தான மன்னர் சென்னையில் காலஞ்சென்றார். அன்னவர் தமக்கையின் புதல்வர் ஸ்ரீ இராமவர்ம என்பவர் அரசபதவியை ஏற்றுள்ளார். அவர் 1861-ம் ஆண்டு டிசம்பர் தாதம் 30-ந்தேதி பிறந்தவர். அவர் சிறந்த அறிவாளி. அவர் அநேக நூல்கள் இயற்றியுள்ளார். அத்தகையாரது ஆட்சிமுறை குடிசைக்கு நலமிடப் பயக்கவல்லது. அவர், மலையாளம் சமஸ்கிருதம் ஆங்கிலம் ஆகிய மூன்று பாஷைகளில் நல்ல தேர்ச்சிபுடையவர்.

ஹடயோக விளையாட்டு:—வடஇந்தியா வாசியான ஹடயோகி ஒருவர் வீடும் கண்ணாடி அக்கிரித்திராவகம் கந்தகம் முதலியவற்றை உண்டு நிங்கொன்றும் எய்தாது இருந்தாராம். அவர் தமது சக்திகளை எல்லோருக்கும் காட்டிவந்தார். இவ்வடயோகி, தமது யோகபலத்தினால் பெற்ற ஆற்றலை விளையாட்டாக மாற்றி ஊர்ஊராகச் சென்று எல்லோரையும் வியக்கும் புகுசெய்தார். ஸர் லி. வி. இராமன் முதலிய பல பிரமுகர்களும் கல்கத்தாவில் இவரது அற்புதச்செயல் களைக்கண்டு வியந்தனராம். இந்த யோகி சமீபத்தில் இங்கிலாந்து சென்று தமது ஆற்றலைக் காட்டினார். வேடிக்கை முடிந்ததும் அவர் லோன்ஸ்திரை, உடனே அங்கு வந்திருப்பவர்களுக்கு எடுத்துச்செல்லப்பட அங்கு இறந்துபோனார்—என்று இங்கிலாந்து செய்தி கூறுகின்றது.

ஆண்டுக் கூட்டம்:—மைலாப்பூரிலுள்ள பென்னுத் தூர் சுப்பிரமணிய ஐயர் ஹைஸ்கூலின் வருஷக்கூட்டம் ஏப்பிரல் மாதம் முதல் தேதியன்று ரவிக் ரஞ்சனி சபைக் கூட்டத்தில் சென்னை ஐக்கோர்ட் தலைமை திபிபதி ஸர் ஓவன் பிள்ளை அவர்களின் தலைமையில் கூடிற்று. தலைவர் முன்னுரையாகச் சில வார்த்தை கூறிய பின் அக் கல்விச்சாலையின் தலைமை உபாத்தியாயர் இப்பள்ளிக்கூடத்தின் சரிதையை எடுத்துக் கூறினர். பின்னர் ஸ்ரீமான் V. V. ஸ்ரீ விவாஸ ஐயர் காரால் எழுதப்பெற்ற ஹாஸ்யச்சுவை பொருந்திய நாடகத்தைப் பள்ளிமாணவர் நடித்துக்காட்டினார்கள். இறுதியில் அக்கிராசனர், மாணவர் உடற் பயிற்சியில் அதிகம் சுரிபட வேண்டிய அவசியத்தை எடுத்துக் கூறினர். ஸ்ரீமான் டி. எம். கிருஷ்ணசாமி ஐயர் வந்த நேரபசாரம் கூறக் கூட்டம் இனிது நிறைவெய்தியது.

கல்வி முயற்சி:—ஏப்பிரல் மாதம் முதல் தேதி ஸ்ரீமான் டி. எஸ். இராமஸ்வாமி ஐயரின் தலைமையில் தூர்ப்பொருஷன் கூட்டம் நடைபெற்றது. கல்வி விஷயக் தமிழியின் தலைவர் ஸ்ரீமான் வேங்கடலாமி நாடிடு மேற்படி சமீபடியின் கல்வித்திட்டத்தைச் சபையின் முன் தெரிவித்தார். அதில் கல்விக்காக வருமானம் 857390 ரூபாய் என்றும், 1932—1933 வருஷத்தில் 848160 கல்விக்காகச் செலவு செய்யப்படலாம் என்றும், பள்ளிக் கூடங்கள் சிலவற்றில் ரேடியோ வைப்பதற்கு ரூ. 600 ஒதுக்கப்பட்டுள்ளதென்றும் குறிக்கப்பட்டிருந்தன. நிறைவேறிய இத்திட்டத்தை அறியக்கூடாருக்கு அனுப்பத் தீர்மானித்தனர்.

திருப்பதி மகிமை:—லோகோபகாரிப் பத்திரிகையில் ஸ்ரீமான் வி. சஞ்ஜீவராவ் எழுதுகிறார்:—பாலக் காட்டிற் கருநாமயிலுள்ள ஒரு சிறு கிராமத்தில் ஒரு சமஸ்கிருதப் பாடசாலை யுள்ளது. அவ்வுழிப் பாடசாலையை ஏற்படுத்தி நடத்திவரும் ஸ்ரீமான் சுப்பிரமணிய ஐயர் அவ்வூரில் ஒரு செல்வர். சென்றவாரம் அவர் தம் மனைவியைக்கொண்டு திருப்பதிசென்று மலை பேறி, பிரார்த்தனை செலுத்திவிட்டு மலையிறங்குகையில் அவர்கள் ஏறிவந்த டோலி முறிந்தது. பாத்நிர்க்கன் உடைந்துபோயின. ஸ்ரீமான் ஐயர் அவ்வூர் மாலில் டிரேட்டான, ஸ்ரீமான் R. V. பட்டர் வீட்டிற்குப் போக நினைத்தார். அப்பொழுது ஒருவர் மீது அவேசம் வந்து, சுப்பிரமணிய ஐயர் முழுப்பிரார்த்தனையும் சரியே செலுத்திவிட்டுச் செல்லவிரியில் தீங்கு நேரிடும் என்று சொல்லப்பட்டது. உடனே ஐயர் தம் முடன் வந்துளாரைநோக்கி யாராவது தமக்குத் தெரியாது பிரார்த்தனை செய்துகொண்ட துண்டா என்று கேட்டார். ஸ்ரீமான் ஐயரின் மாயியார் தமது பெண்ணுக்குப் பிள்ளை பிறந்தால் அக்குழந்தையின் நிறையாவது ரூபாய் செலுத்துவதாகப் பிரார்த்தனை செய்து கொண்டதாகக் கூறினர். குழந்தை எடையிலிடப்பட அது 600 ரூபாய் எடை நின்றது. ஸ்ரீமான் ஐயர் கையில் பணமில்லாததினால் திருப்பதியிலுள்ள விருபாக்ஷ குருநாத செட்டியாரிடமிருந்து 1200 ரூபாய் வாங்கிவந்து மீண்டும் மலை ஏறி லன்னத்தியில் குழந்தையை ஒரு கிராசெலிட்டுப் பணத்தைப்போட்டனர். அப்பொழுது குழந்தை 920 ரூபாய் எடை நின்றது. ஸ்ரீ வேங்கடாசலபதி பிரார்த்தனை சரியே செலுத்தப் படாத குற்றத்திற்காக 320 ரூபாய் அபராதம் வசூலித்துள்ளார் என்று அங்கிருந்தோர்கூறினர். ஸ்ரீமான் ஐயர் பிறகு மலையிறங்கிச் சுகமே தமதூர்சென்றார்.

188162

ஆங்கில ஆசான்

எய்துலேடி ரேட் மார்க்கெட்டிங் வாகனங்கள்.

60 நாட்களில் இங்கிலேஷ் சுற்றுக்கொள்ளக் கூடிய அப்பியாசப் பாடங்களைக் கற்றுத் து முன் பதிப்புக்களைவிட அதிகப் பக்கங்கள் சேர்த்துப் பெரிய எழுத்துகளில் அச்சியற்றி யுள்ளோம். இதுவரை 53100 புத்தகங்கள் செலவாயுள்ளது இதன் மேன்மைக் கடையாளம். இப்பத்தாம் பதிப்பு ஆங்கில வாசாணைப்போல், வேறு எப்புத்தகமும் சிக்கிரத்தில் ஆங்கிலம் சுற்றுக்கொள்ள உதவாது. நம் முன்பதிப்புப் புத்தகங்களை வைத்திருப்பவர்கட 10-வது பதிப்பை வாங்கவேண்டும். இதில் 1 அணா முதல் 3000 ரூபாய் வரைச் சம்பளம் வாடகைக் கணக்குளது. 800 பக்கங்களுக்கு மேற்கொண்ட அழகிய சிமைக் சலிக்கோ பயிண்டேயது.

விலை ரூ. 2.

தி. இராஜகோபால் முதலியார்,
302, தங்கசாலை வீதி, மதராஸ்.

— திருக்குறள் —

முலமும் சொந்தறிப் பகராதிபும்

விய்ய ஒப்புக்குறளும்

(வா. மார்க்க சகாயம் செட்டியார் பதிப்பு)

சிறந்த கையாண இப்பதிப்பில் அட்டைகளைக்கு மாத்திரம் 300 பக்கங்கள் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. திருக்குறளைப் படித்து ஆராய விரும்புவார்க்கு இவ்வட்டைகளை மிகவும் உபயோகமானதாகும். ஒப்புக்குறள்களைச் சேர்த்துப் பதிப்பாசிரியர் அளித்துள்ளது மாணாக்கருக்குப் பெரிதும் பயன்தரும். இப்பதிப்பின் அருமை பயின்று பார்த்தாலன்றிச் சொல்லிக்காட்டுவது சலபமன்று.

விலை அணா 12. வி. பி. செலவு வேறு.

கலாநிலயம், புரவை, சென்னை.

ஆ. ஸி. கஸ்தூரிரங்கய்யர் B.A., L.T.,

இயற்றிய

:: இராமாயண வினா விடை ::

இது சிறந்த கிளேஸ் காகிதத்தில் நன்கு அச்சிடப்பட்ட 380 பக்கங்கள் கொண்டது. எழு காண்டங்களும், அரிய நீதிகளும், தெளிவுவாய்ந்த அதுபந்தங்களும் அடங்கியது. விலை ரூபா 1 8 0.

பாலவினோதினி ஆபீஸ், 323, தண்டையார்பேட்டை, வண்ணார்பேட்டை போஸ்ட், மதராஸ்

அலங்காரம்—அழகு—ஸ்நானம்

இவைகளுக்கு எங்கள்

:: மணித் தைலம் ::

மிகச் சிறந்தது. ஆயுர்வேத முறைப்படி தயார்செய்யப்பட்டது. 50 வருஷங்களாகப் புகழுடன் உலாவியிருக்கிறது. தலைமயிரை உதிராமற் தடுத்து நீளமாக வளரச் செய்யும். முகத்திலுண்டாகும் கடுக்களையும் பருக்களையும் நீக்கும். உஷ்ணத்தைச் சமனஞ்செய்யும்.

5 துலாம் தைலம் கொண்ட புட்டி 1-க்கு ரூ. 1

5 புட்டிகள் விலை ரூ. 4

ஆரோக்கிய கிரந்தம் இனாம்!

ஆதங்க நிகரஹ ஒளஷதாலையம்,

26, பிராட்வே, மதராஸ்.

[1906] நாஷனல்

இன்ஷூரன்ஸ் கம்பெனி லிமிடெட்.

ஹெட் ஆபீஸ்:—நாஷனல் இன்ஷூரன்ஸ் பில்டிங்ஸ்,
7, கவுன்ஸில் ஹவுஸ் தெரு, கல்கத்தா.

1906-ம் ஆண்டு எற்படுத்தப்பட்டது.

ஸ்டாக்குகளிலும், பாண்டுகளிலும் அவ்வப்பொழுது எற்படும் மாறுதல்களில்லாது லைப் இன்ஷூரன்ஸ் நிர்ந்தர சேமிப்பாக விருத்தின்றது.

பிள்ளையின் கல்விச் சேமிப்பு வயோதிகச் சேமிப்பு

பெண்ணின் வரதகாணை துயிப்பிச் சேமிப்பு

இவற்றிற்கு இன்ஷூர் செம்புகள்.

குறைந்த விகிதப் பிரிமியங்கள்—தாராள நிபந்தனைகளை

இந்தியரால் மட்டும் நிர்வகிக்கப்பட்டுவரும் வலிமை

பெற்ற கம்பெனி

மொத்த ஜுவேஜி ... ரூ. 1,72,00,060-க்குமேல்

செலுத்தப்பட்டுள்ள உரிமைகளின் மொத்தம் 1,86,00,00

திருப்திகரமான விதப்படி போனஸ்

வெளியிடப்படுகின்றது.

எஜன்ஸி நிபந்தனைகளுக் கெழுதுவது உங்களுக்கு

லாபகரமானது.

T. அனந்தாச்சாரி, B. A. பிராஞ்சு காரியதரிசி,

113, அரமணைக்காரத்தெரு, ஜார்ஜ் டவுன், மதராஸ்.

R. G. தாஸ் & கம்பெனி, மானேஜர்கள்

நேர்ப்பு, இதர விபத்துகள் சம்பந்தமானவற்றை

நாஷனல் நேர்ப்பு

& ஜெனரல் இன்ஷூரன்ஸ் கம்பெனி லிமிடெட்டார்

கவனித்து வருகின்றனர்.

ஹெட் ஆபீஸ்:—நாஷனல் இன்ஷூரன்ஸ் பில்டிங்ஸ்,

7, கவுன்ஸில் ஹவுஸ் தெரு, கல்கத்தா.

டி. அனந்தாச்சாரி, பி. ஏ., பிராஞ்சு காரியதரிசி,

113, அரமணைக்காரத்தெரு, ஜார்ஜ் டவுன், மதராஸ்

ஆர். ஜி. தாஸ் & கம்பெனி, மானேஜர்கள்.

அகராதிகள்.

தமிழ்ச்சொல் அகராதி (2 பாகம்)

ரூ. 18-0-0

காரநேஷன் அகராதி

(தமிழ்-தமிழ்-ஆங்கிலம்) 10-0-0

தமிழ்-தமிழ்-ஆங்கிலம்

வி. விசுவநாத பிள்ளை இயற்றியது

676 பக்கங்கள் கொண்டது.

ஒவ்வொரு சொல்லுக்கும் நேரான

தமிழ் ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பும்

கொண்டது. 6-0-0

கலாநிலயம்,

புரவைவாக்கம், சென்னை.